

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra asijských studií

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Prototyp učebnice Korejštiny: 15 minut denně (lekce 9–12)

Prototype of Korean textbook

OLOMOUC 2021 Jitka Macháčková

vedoucí bakalářské práce

doc. Mgr. David Uher, PhD

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a uvedla veškeré použité
prameny a literaturu.

V Olomouci dne: 4.5.2021

Podpis:

Anotace

Název práce:	Prototyp učebnice korejština: 15 minut denně
Autor:	Jitka Macháčková
Vedoucí práce:	doc. Mgr. David Uher, PhD
Počet stran:	69
Počet znaků:	68669
Počet zdrojů:	10
Počet příloh:	0
Klíčová slova:	Učebnice, Prototyp, Korejský jazyk, Konverzace

Zájem o korejský jazyk roste, ale na českém trhu se pro člověka, který nemá lingvistické znalosti nevyskytuje příliš mnoho materiálů, ze kterých by se jej mohl učit. Pro zájemce o studium korejštiny je sice k dispozici velké množství materiálů v tištěné podobě či na internetu, ale převážně v angličtině. Ty jsou pro českého studenta nejen hůře srozumitelné, ale také se do nich promítají reálie anglicky mluvících zemí, které se od českých významně liší. Práce má proto za cíl vytvořit prototyp učebnice základů korejštiny v českém jazyce, která svým obsahem cílí především na výuku slovíček a každodenních frází. Předlohou pro tuto práci je učebnice Japonsky:15 minut denně, jmenovitě kapitoly 9-12. (Maeda-nye, Okada: 88-124) Je vytvořen korpus, skládající se ze čtyř kapitol. Teoretická část práce uvádí stěžejní pojmy, které budou v korpusu představeny a následně v části analýzy, spolu s dalšími, analyzovány. Nakonec budou vyvozeny závěry.

Abstract

Title:	The Prototype of Korean textbook
Author:	Jitka Macháčková
Thesis Supervisor:	doc. Mgr. David Uher, PhD
Number of Pages:	69
Number of Characters:	68669
Number of Resources:	10
Number of Attachements:	0
Keywords:	Textbook, Prototype, Korean, Language, Conversation

The interest in learning the Korean language is growing, but there are not many materials on the Czech market that are suitable to study from for a person who is not knowledgeable in linguistics. Who would like to learn Korean can do so by using multiple written or internet sources, but usually they are all in English. Those are much more difficult to understand for a Czech person and furthermore the Anglo-American culture is reflected in those materials. Therefore, this work aims to create a prototype of a Korean textbook for beginners in Czech language. Its main feature are vocabularies and everyday phrases. The target of this book is an autodidact interested in learning the basics of the Korean language. The model textbook for this prototype is a Japanese textbook *Japonsky:15 minut denně*, namely chapters 9-12. Theoretical part mentions crucial points that will be mentioned in the main body of this work, containing the chapters. Later it will be analyzed in the latter part of the book. Conclusion will be made in the end.

Děkuji doc. Mgr. Davidu Uherovi, PhD za pomoc při výběru bakalářské práce a následné konzultace, rady a připomínky, které mi poskytl při jejím zpracování.

Obsah

Úvod.....	8
Teorie.....	8
Korpus.....	12
Úvod učebnice.....	12
Tvorba slabik.....	13
Transkripce.....	14
Slovosled korejské věty a slovesa.....	15
Kapitola 9.....	16
Lekce 1 – 약국에서 – V lékárně.....	16
Lekce 2. – 몸 – Tělo.....	19
Lekce 3. – 의사에서 – U lékaře.....	21
Lekce 4. – 병원에서 – V nemocnici.....	24
Lekce opakování.....	27
Kapitola 10.....	28
Lekce 1 – 집 – Dům.....	28
Lekce 2 – 집 안에서 - Uvnitř domu.....	31
Lekce 3 – 정원 – Zahrada.....	34
Lekce 4. – 동물 – Zvířata.....	36
Lekce opakování.....	38
Kapitola 11.....	39
Lekce 1 – 은행과 우체국 – Banka a pošta.....	39
Lekce 2 – 수리 – Opravy.....	42
Lekce 3. – 오다 – Přijít, přijet.....	45
Lekce 4 – 경찰과 범죄 – Policie a zločin.....	47
Lekce opakování.....	50
Kapitola 12.....	51
Lekce 1 – 여가 시간 – Volný čas.....	51

Lekce 2 – 운동과 취미 – Sport a koníčky.....	54
Lekce 3 – 사회 생활 – Společenský život.....	57
Lekce opakování	59
Analýza	60
Kapitola 9.....	60
Lekce 1.....	60
Lekce 2.....	61
Lekce 3.....	61
Lekce 4.....	61
Kapitola 10.....	62
Lekce 1.....	62
Lekce 2.....	62
Lekce 3.....	63
Lekce 4.....	63
Kapitola 11.....	63
Lekce 1.....	63
Lekce 2.....	63
Lekce 3.....	64
Lekce 4.....	64
Kapitola 12.....	65
Lekce 1.....	65
Lekce 2.....	65
Lekce 3.....	66
Závěr	66
Seznam literatury	68

Ediční poznámka: K transkripci korejštiny práce užívá českou vědeckou transkripci. Transkribované výrazy jsou v teoretických částech uváděny v hranatých závorkách a kurzívou. V části korpusu a analýzy pak jen kurzívou.

V textu korpusu práce užívá pojmenování Korea v případech, kdy mluví o Korejské republice.

Úvod

Tato práce má za cíl vytvoření prototypu učebnice k samostudiu korejštiny v českém jazyce. Vzorem pro zpracování je příručka *Japonsky 15 minut denně*, konkrétně kapitoly 9-12, (Maeda-nye, Okada, 2008: 88-124) které jsou předlohou v rozdělení na tematické oddíly, v typech cvičení a slovní zásobě.

Učebnice korejštiny v českém jazyce stále nejsou příliš běžné. Přístup máme spíše k univerzitním skriptům či lingvistickým učebnicím. Popularita korejštiny ale roste a na tento fakt se práce snaží reagovat a zprostředkovat uchopitelnou formou českým zájemcům o korejskou kulturu možnost se vzdělávat.

Učebnice je určena pro začátečníky, kteří s učením se korejštiny nemají žádné, či jen malé zkušenosti a chtějí se naučit základy konverzace v korejštině, například kvůli budoucí cestě do Jižní Koreje. Kromě výuky základů korejštiny učebnice pro zpestření představuje studentovi i zajímavosti a kulturní typy, které se mu mohou při cestování do země hodit. Oproti předloze byla do prototypu učebnice, dle uvážení, doplněna stručná vysvětlení frekventovaných frází.

Teorie

Jako je u učebnic běžné, i tato je členěna na tematické okruhy a lekce. Témata zahrnují učivo lexikálně související a jsou rozvržena do několika kapitol, (Hendrich, 1988: 397) konkrétně kapitol 9–12.

Je kladen důraz na koncentraci a motivaci studenta, jelikož se musí podle příručky vzdělávat sám. Samostudiu napomáhá způsob zpracování materiálu – práce uvádí text v korejštině, české transkripci i v českém překladu a student se tak může kontrolovat.

Pro potřeby bakalářské práce je vytvořen úvod učebnice a seznamuje studenta s hláskami a jejich stavbou do slabik, (Pucek, 2012: 16-18) větnou skladbou (Pucek, 2012: 15) a kvalitativními a dějovými slovesy, jelikož s touto terminologií učebnice pracuje.

Dále je úvod využit k seznámení s českou vědeckou transkripcí, která bude v knize používána a zásadními informacemi k výslovnosti. (Pucek, 2000: 303) Práce neuvádí informaci o asimilaci hlásek, jelikož by to bylo pro učebnici tohoto typu příliš

komplexní. Při přepisu asimilaci ale bere v potaz a pracuje s ní, například v koncovce 입니다 [imnida]. V transkripci dále práce partikule spojuje se slovem, například 집으로 [čibŭro] nikoli [čip ŭro].

V kapitolách samotných práce předpokládá, že student již má základní znalosti korejštiny, se kterými byl seznámen v kapitolách předchozích (1-8), a tak se při vysvětlování zaměřuje spíše na to, co je důležité k lepšímu uchopení nového učiva. Kromě teoretické části v úvodu korpusu se práce snaží při případném vysvětlování gramatiky, užívat minimální množství lingvistických výrazů, aby předání informace bylo co nejjednodušší.

Cílem výuky je určitý stupeň ovládnutí jazyka, tj. osvojení řečových dovedností založených na vzájemném koordinovaném ovládnutí všech účelně vybraných jazykových prostředků v příslušném rozsahu. Osvojení jazykového jevu, který je pro studenta nový, začíná nácvičkou jazykového prostředku, s nímž je nacvičován jev spjat. Z toho vyplývá posloupnost v uspořádání a sledu jednotlivých cvičení učebnice. (Hendrich, 1988: 317) Učebnice se skládá z úvodu, čtyř kapitol, které jsou dále rozděleny na lekce s novým učivem a jednu lekci opakovací. Ta slouží k upevnění znalostí a pro kontrolou naučeného učiva. (Hendrich, 1988: 397)

Tematicky rozdělené lekce se skládají z *Úvodu*, *Rozcvičky*, *Slovní zásoby*, *Užitečných frází*, *Konverzačních cvičení* a cvičení *Řekněte*. V japonské učebnici jak část *Rozcvička*, tak i kapitola *Opakování*, pracuje s tématy z kapitol, které předchází těm, jež zpracovává tato práce. Dle nutnosti je tedy zadání v rozcvičce a opakovacích cvičeních upraveno.

Cvičení *Přiřadte a opakujte* z japonské příručky bylo v celé práci přejmenováno na *Slova k zapamatování*, jelikož práce nepracuje s obrázky. Důležitou součástí práce jsou i *Kulturní typy*, které se mohou čtenáři hodit při návštěvě Jižní Koreje. Tyto doplňkové texty obsahují zeměvědné zajímavosti, čímž rozšiřují studentovi věcné znalosti. (Hendrich, 1988: 398) Část nazvaná *Písmo* z japonské knihy, byla v této práci ve všech kapitolách vynechána, jelikož student, který se naučí *hangŭl* může bez problému v Jižní Koreji přečíst jakýkoli korejský nápis a nemusí si osvojovat znaky, jako je tomu v japonštině. Ke každému cvičení připadá krátké zadání, které studentovi objasňuje, jak se cvičením pracovat.

Úvod lekce slouží k uvedení tématu lekce a případně k představení fráze, jež bude v lekci opakovaně užívána.

Rozcvička slouží k zopakování a upevnění jazykových znalostí a prostředků anebo řečových schopností a jejich ovládnutí v praxi. (Choděra, 2013: 137)

Nová slovní zásoba a dodatečná slovní zásoba je výčet slovíček, které se tematicky hodí do dané lekce a dají se s nimi tvořit věty na dané téma. Naučená slovíčka student využije i v lekcích následujících a může tak tvořit věty komplexnější.

Užitečné fráze se snaží o užití slovní zásoby, která je uvedena ve slovíčkách pro danou lekci, díky čemuž student může vidět naučená slovíčka ve větě. V případě nutnosti jsou, pro potřeby korejštiny, fráze oproti originálu pozměněny. Toto předřečové cvičení slouží k automatizaci jazykových prostředků v komunikativních situacích (Hendrich, 1988: 318) a slouží k automatizaci určitých stereotypních prvků mluvené řeči. (Doležalová, 2007: 44)

Konverzační cvičení studentovi představuje simulovanou situaci, která využívá naučená slovíčka, gramatiku a fráze. Cvičení je pro potřeby bakalářské práce graficky zpracováno tak, aby bylo jasné, že v danou chvíli vedou rozhovor dva lidé tj. A: říká..., B: říká...Cvičení má za účel zejména zopakování syntaktických struktur a morfoloických tvarů, které byly dříve procvičeny. (Hendrich, 1988: 318)

Cvičení *Užijte v praxi* cílí na to, aby student dokázal vést rozhovor a sestrojil sám korejskou větu podle českého zadání. Cvičení je graficky znovu zpracováno stylem A: říká..., B: říká...

Cvičení *Řekněte*, uvedené na závěr vybraných lekcí, zadává studentovi přeložit z češtiny do korejštiny několik vět.

Tři výše uvedená řečová cvičení slouží k nácviku, rozvíjení a upevnování řečových dovedností. V případě této učebnice je to čtení s porozuměním a porozumění písemnému projevu, popřípadě překlad. Cílem těchto cvičení je dosáhnout automatizovaného vybavování všech osvojených struktur gramatických a lexikálně-frazeologických v psané podobě k vyjádření daného komunikativního záměru anebo k jeho pochopení při čtení. (Hendrich, 1988: 317)

Text pracuje s formálním a neformálním zdvořilostním stylem. (Pucek, 2012: 85-89) S existencí přátelského zdvořilostního stylu je student v úvodu knihy seznámen,

avšak v práci není používán. Nežadává-li práce studentovi jinak, ke konverzaci je užíván zdvořilostní stupeň 해요체 – v učebnici uváděn jako neformální styl. Tento stupeň zdvořilosti je pro každodenní konverzaci nejběžnější a cizinec jej v Korejské republice může užít při komunikaci téměř s kýmkoli.

Pro vysvětlení tvorby zdvořilostního stupně formálního – 하십시오체, byla využita kapitola 9. lekci 4. a učebnice s tímto stupněm v následujících kapitolách nadále pracuje. V učebnici nejsou více detailně probírány gramatické jevy, jelikož se práce zaměřuje spíše na funkci. Výběr gramatického učiva i slovní zásoby bývá prováděn v souladu s učebními osnovami z hlediska frekvence, upotřebitelnosti aj. (Hendrich, 1988: 398) V případě, že v daných lekcích tedy dochází k opakování nějaké fráze, je využit úvod lekce k jejímu stručnému představení. Těmi frázemi jsou: „Bolí mě...“ 이/가 아파요; „Kde je...?“ 어디에 있어요?; „Mám rád...“ 을/를 좋아해요; „Mým koníčkem je...“ 제 취미는...는 것이에요; „Co takhle...? 는 게 어때요?

Nejasnostem ohledně tvorby vět za použití určitých slovíček, se práce snaží předejít, tak že přímo vytvoří fráze s nově představenou slovní zásobou. V korejském jazyce není tvorba frází vždy zcela jasná a jsou jistá pravidla pro to, jaká podstatná jména a slovesa se spolu pojí, například fráze „Mám chřipku“ se tedy řekne 감기에 걸렸어요 (doslova „Chytl jsem chřipku“), nikoli 감기가 있어요 (tj. doslovný překlad „Mám chřipku), jak by si mohl student začátečník myslet.

Stejně jako je tomu v češtině, tak se i v korejštině pro tvorbu přirozených vět často užívají ukazovací zájmena „ten“, „tamten“, „toto“ apod. Práce s jejich korejskými ekvivalenty 그, 저, 이 studenta stručně seznamuje a pracuje s nimi průběžně v celé učebnici.

V části analýza jsou komentovány důvody a kroky, které vedly ke změně textu oproti předloze. Části, které změněny nebyly zůstávají bez komentáře a analýza se k nim nevyjadřuje.

Korpus

Úvod učebnice

Korejské písmo bylo vymyšleno králem Sedžongem v roce 1446. Do té doby se k zápisu korejštiny užívaly čínské znaky. Korejsky mluví příslušníci v obou částech korejského poloostrova. Korejský jazyk je význačný několika stupni zdvořilosti. Nejčastěji užívaný je formální, neformální a přátelský. V této knize se setkáte s formálním a neformálním (oba styly odpovídají českému vykání). Formální použijete například při rozhovoru s lékařem, učitelem či člověkem výrazně starším než vy. Neformální je stále velmi slušný. Užívá se ale v běžnějších každodenních situacích, jako například v obchodě, restauraci, při rozhovoru s kolegy apod. Učebnice užívá neformální zdvořilostní stupeň, není-li v závorce vyžadováno jinak.

Pro základní pochopení korejského jazyka budete seznámeni s teoretickými základy, jejichž uchopení je stěžejní pro práci s tímto učebním materiálem. Korejšтина je aglutinační jazyk a užívá hláskovou abecedu zvanou 한글 [*hangŭl*]. Hlásky se dělí na 19 souhlásek a 21 samohlásek. V těchto tabulkách můžete vidět zápis hlásek a jejich českou transkripci.

Samohlásky:

ㅏ	ㅑ	ㅓ	ㅕ	ㅗ	ㅛ	ㅜ	ㅠ	ㅡ	ㅣ
<i>a</i>	<i>ja</i>	<i>o</i>	<i>jo</i>	<i>o</i>	<i>jo</i>	<i>u</i>	<i>ju</i>	<i>ü</i>	<i>i</i>

ㅢ	ㅤ	ㅥ	ㅦ	ㅧ	ㅨ	ㅩ	ㅪ	ㅫ	ㅬ	ㅭ
				(ㅧ+ㅣ)	(ㅨ+ㅣ)	(ㅩ+ㅣ)	(ㅪ+ㅣ)	(ㅫ+ㅣ)	(ㅬ+ㅢ)	(ㅭ+ㅢ)
<i>ä</i>	<i>jä</i>	<i>e</i>	<i>je</i>	<i>ü</i>	<i>üi</i>	<i>ö</i>	<i>wa</i>	<i>wö</i>	<i>wä</i>	<i>we</i>

Souhlásky:

ㄱ	ㄴ	ㄷ	ㄹ	ㅁ	ㅂ	ㅅ	ㅇ	ㅈ	ㅊ
<i>k</i>	<i>n</i>	<i>t/d</i>	<i>l/r</i>	<i>m</i>	<i>p/b</i>	<i>s</i>	<i>ng</i>	<i>č/dž</i>	<i>h</i>

ㄱㅅ	ㅋ	ㅃ	ㅆ	ㅌ	ㅍ	ㅈ	ㅊ	ㅌ
<i>kk</i>	<i>kch</i>	<i>pp</i>	<i>pch</i>	<i>tt</i>	<i>tch</i>	<i>ss</i>	<i>čč</i>	<i>čch</i>

Tvorba slabik

Zvláštností korejského písma je řazení písmenek do slabik o 2–4 hláskách. Do pomyslného čtverečku se tedy skládají hlásky a tvoří tak slabiky. Slabika obsahuje **iniciálu**, což musí být vždy souhláska. Pokud by iniciálou měla být samohláska, zapíše se před ni – na první místo ve slabice – souhláska ㅇ [ng]. Tato souhláska se v momentě, kdy je v iniciále nečte a slouží pouze k tomu, aby bylo dodrženo pravidlo, že slabika musí začínat souhláskou, tedy 아[a], 오[o], 우[u] nikoli ㅏ, ㅑ, ㅓ.

Příklad ve slově:

가다 [kada] (jít) → slabika začíná souhláskou ㄱ, což je v pořádku

오다 [oda] (přijít) → souhláska ㅇ [ng] je nad samohlásku ㅏ vložena a nečte se. Slovo by bez souhlásky ㅇ [ng] vypadalo takto: ㅏ다, což je tvar, který je nesprávný a není možné jej použít.

Mediála je grafém, který reprezentuje samohlásku a píše se buď napravo od souhlásky, nebo pod ni. Je-li osa samohlásky svislá (ㅏ, ㅑ, ㅓ, ㅕ, ㅗ, ㅛ, ㅝ) píše se tato hláska vždy napravo od iniciály, například 가[ka], 씨 [ssi], 비[pi] Je-li osa samohlásky vodorovná (ㅓ, ㅕ, ㅗ, ㅛ, ㅝ), píše se mediála pod iniciálu, například 두[tu], 주[ču], 구[kũ].

Ve **finále** se píše znovu pouze souhláska, jako je tomu v iniciále. Vždy se píše pod mediálu, například 방, 술, 밖.

pozn. slabika ne vždy musí obsahovat finálu, například ve slově 아빠 [appa] „taťka“ žádná finála není. Ve slově 엄마 [omma] „mamka“ v první slabice ale již finála je.

Transkripce

Česká vědecká transkripce, se kterou kniha pracuje užívá mimo jiné přehláskovaná písmenka, jejichž výslovnost se blíží těm, která jsou možná známější z německého jazyka. Pro lepší pochopení je výslovnost vysvětlena:

[ü] – wi

[ö] – we

[ä] – e

Výslovnost písmenek s půlkroužky je následující:

ʃ/[ö] vyslovit „o“ s ústy více otevřenými než je tomu u písmena ㅓ [o], které se výslovností v korejštině pohybuje na pomezí českého „u“ a „o“

— [ü] by se dalo přirovnat například k výslovnosti neurčitého členu „A“ v angličtině –
a dog

Souhlásky, u kterých jsou v tabulkách uvedena dvě písmenka (k/g, č/dž,..) se v korejštině zapíší stejným znakem, ale ve výslovnosti a v přepisu se rozlišují. V češtině se dají označit jako znělé (r,d,g,b,dž) a neznělé (l,t,k,p,č). Výslovnost a přepis hlásek záleží na jejich pozici ve slově a řídí se převážně následujícími pravidly:

- Na začátku slova se dané souhlásky vyslovují a v české transkripci zapisují nezněle.
- Uprostřed slova mezi samohláskami nebo mezi znělou souhláskou ㅓ, ㅓ, ㅇ, ㅓ a samohláskou je výslovnost znělá, například: ㅓㅓ most [tari] ㅓ je na začátku slabiky a zapíše se tak tedy nezněle (t), ㅓ se nachází mezi dvěma samohláskami a zapíše se proto zněle (r).

Výslovnosti následujících hlásek, když jsou postavené do finály:

ㅓ, ㅓ, ㅓ se ve finále vyslovují jako ㅓ

ㅓ se ve finále vyslovuje jako ㅓ

ㅇ se ve finále vyslovuje jako ㅇ [ng]

ㅁ se ve finále vyslovuje jako ㅁ

ㄹ se ve finále vyslovuje jako ㄹ

ㅅ, ㅆ, ㅈ, ㅊ, ㅊ, ㅌ, ㅎ, ㅏ se ve finále vyslovují jako ㅁ

ㅍ, ㅑ, ㅓ se ve finále vyslovuje jako ㅍ

Na příkladě se slabikou ㅍ si ukážeme pravidla výslovnosti finál.

- Je-li slabika ㅍ postavena sama o sobě, čte se jako [it].
- V případě, že by za slabikou ㅍ [it] následovala slabika další, která začíná souhláskou, výslovnost zůstává, například ㅍ다 [itta]
- V případě ale, že by za slabikou ㅍ již následovala slabika, která má v iniciále souhlásku ㅇ [ng], výslovnost souhlásky ve finále se přesouvá do následující slabiky a vyslovuje se tedy ㅍ어요 [issŏjo].

Výslovnost písmenka ㅅ a ㅆ [s], po kterém následuje ㅣ, ㅍ, ㅑ, ㅓ se mění na 시, 씨 [ši], 슈 [šju], 쇼 [šjo], 셔 [šjŏ] česká vědecká transkripce tento fakt ale nezohledňuje a zápis provádí jako [si], [sju], [sjo], a proto je nutné si pravidlo pamatovat a při hovoru říkat „š“.

V korejštině existují ještě další pravidla výslovnosti, která ale nyní nejsou pro práci s učebnicí stěžejní. Během studia budete v učebnici na nejdůležitější odchylky ve výslovnosti upozorněni a také v transkripci budete mít vždy uvedenou korektní výslovnost všech slov a frází.

Slovosled korejské věty a slovesa

Slovosled korejské věty je podmět – předmět – přísudek.

누나가 책을 읽어요 (sestra – knihu – čte)
nunaga čchägŭl ilgŏjo

Přísudek je sloveso dějové. V korejštině existují dva typy sloves – kvalitativní a dějová. Kvalitativní jsou naše přídavná jména a dějová jsou naše slovesa. Slovníková forma (infinitiv) kvalitativního i dějového slovesa končí vždy na 다, například 먹다 [mokta] jíst. Odtržením koncovky 다 zbyde slovesný kmen 먹, za který se poté přidávají přípony, které určují časy, úroveň zdvořilosti apod. → 먹어요 [mögöjo] jím, 먹었어요[mögössöjo] jedl jsem, 먹자[mökča] jezme

Kapitola 9

Lekce 1 – 약국에서 – V lékárně

jakkugesö

1. Rozcvička

Řekněte „Mohu dostat účtenku?“
Zeptejte se: „Máte chleba?“

V této lekci se naučíte popisovat zdravotní potíže či pojmenovat zdravotní potřeby a léky. V Koreji se při menších zdravotních potížích, namísto návštěvy praktického lékaře, jde nejdříve do lékárny, kde lékárník doporučí léky na daný problém. Léky předepsané lékařem, které se vyzvedávají v lékárně jsou často prodávány v průhledných sáčcích, ve kterých jsou kombinace prášků rozřazené do dalších menších sáčků s nápisy: ráno, oběd, večere, které značí, v jakou denní dobu daný mix léků užívat.

Základní frázi pro tuto lekci, ale i pro následující lekce této kapitoly je:

část těla + 이 /가 아파요 → 머리가 아파요 *möriga apchajo* - bolí mě (hlava)

2. Slova k zapamatování: Přečtete si slovíčka a zkuste si je zapamatovat. Zakrytím pravého sloupečku se poté vyzkoušejte.

léky obecně

약품
jakpchum

sirup	물약 <i>muljak</i>
injekce	주사 <i>čusa</i>
náplast	반창고 <i>bančchanggo</i>
kapky do očí	눈약 <i>nunjak</i>
prášek	정제 <i>čöngdže</i>
recept na lék	처방전 <i>čchöbangdžön</i>
klinika orientální medicíny	한의원 <i>hanüiwön</i>
obvaz	붕대 <i>pungdä</i>
mast	연고 <i>jöngo</i>

3. Konverzace

A: 안녕하세요. 어떻게 오셨어요? ⁱ
annjönhasejo öttökche osjössöjo

Dobrý den, co vás trápí?

B: 배가 아파요.
päga apchajo

Bolí mě břicho.

ⁱ zdvořilostní sufix (으) 시 vyjadřuje zdvořilost k druhé osobě. Užívá se tak, že je přidán za kmen slovesa, když chceme ve větě vyjádřit zdvořilost ještě více nežli jen zdvořilostní koncovkou za slovesem. Nikdy neužíváme ve větě, ve které mluvíme o sobě. Nutno rozlišovat, jestli kmen slovesa končí na:

samohlásku → 입원하다 + 시 = 입원하세요, 입원하셔야돼요, 입원하십시오

nebo souhlásku → 읽다 + 으시 = 읽으세요, 읽으시지요, 읽으셨어요

A: 설사가 나요? <i>sölsaga najo</i>	Máte průjem?
B: 아니요. 그런데 머리가 아파요. <i>anijo kūrõnde möriga apchajo</i>	Ne, ale bolí mě hlava
A: 그럼 이 약을 드세요. <i>kūrõm i jagül tüsejo</i>	Vezměte si na to tohle.
B: 이 약은 알약으로 파나요? <i>i jagün arjagüro pchanajo</i>	Nemáte to v tabletkách?

4. Slova a slovní spojení k zapamatování: Seznamte se s těmito slovy a frázemi, které se s danými slovy pojí. Potom si zakryjte pravý sloupeček a vyzkoušejte se.

průjem → mít průjem	설사 <i>sölsa</i>	→	설사가 나요 <i>sölsaga najo</i>
chřipka → mít chřipku	감기 <i>kamgi</i>	→	감기에 걸렸어요 <i>kamgie kölljössöjo</i>
kašel → mít kašel	기침 <i>kičchim</i>	→	기침이 나요 <i>kičchimi najo</i>
bolest hlavy → bolí mě hlava	두통 <i>tutchong</i>	→	두통이 생겨요 / 머리가 아파요 <i>tutchongi sāngjõjo möriga apchajo</i>
bolest břicha → bolí mě břicho	배탈 <i>pätchal</i>	→	배탈이 났어요 / 배가 아파요 <i>pätchari nassöjo päga apchajo</i>
bolest zubů → bolí mě zub	치통 <i>čhitchong</i>	→	치통을 앓아요 / 이가 아파요 <i>čhitchongül alhajo iga apchajo</i>
spálení od sluníčka	햇볕에 탔어요 <i>hätpjõtche tchassöjo</i>		

5. Užitečné fráze: Naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte

Bolí mě noha	다리가 아파요. <i>tariga apchajo</i>
--------------	-----------------------------------

Máte to jako sirup?

이 약은 물약으로 파나요?

i jagŭn muljagŭro pchanajo

Jsem alergický na penicilin.

페니실린 알레르기가 있어요.

pchenisillin allerŭgiga issŏjo

6. Řekněte

Bolí mě zuby.

Mám kašel.

Máte to jako mast?

Lekce 2. – 몸 – Tělo

mom

1. Rozcvička:

Řekněte „Bolí mě zuby“ a „Bolí mě noha“.

Zeptejte se: „Co vás trápí?“

Noha a ruka se v korejštině vyslovují podobně, rozdíl je v aspiraci písmenka „p“ - 발 x 팔 *pal x pchal*. Hlava a vlasy se vyslovují i píšou stejně – 머리 *mŏri*, význam tedy musíme pochopit z kontextu věty.

2. Slova k zapamatování – Tělo: přečtěte si slovíčka a zkuste si je zapamatovat.

Zakrytím pravého sloupečku se poté vyzkoušejte

dlaň

손

son

hlava, vlasy

머리

mŏri

rameno

어깨

ŏkkä

loket

팔꿈치

pchalkkumčchi

paže	팔 <i>pchal</i>
krk	목 <i>mok</i>
hrud'	가슴 <i>kasŭm</i>
břicho	배 <i>pä</i>
noha	다리 <i>tari</i>
koleno	무릎 <i>murŭp</i>
chodidlo	발 <i>pal</i>

3. Slova k zapamatování – Obličej: přečtěte si slovíčka a zkuste si je zapamatovat.
Zakrytím pravého sloupečku se poté vyzkoušejte

oko	눈 <i>nun</i>
obočí	눈썹 <i>nunssŏp</i>
nos	코 <i>kcho</i>
ucho	귀 <i>kü</i>
ústa	입 <i>ip</i>

4. Fráze

Bolí mne záda.	허리가 아파요. <i>hōriga apchajo</i>
Mám na paži vyrážku.	팔에 뭐가 났어요. <i>pchare mwōga nassōjo</i>
Necítím se dobře.	몸이 안 좋아요. <i>moni an čohajo</i>

5. Užijte v praxi: Zapojte se do rozhovoru a vyzkoušejte se.

A: 어디가 아프세요? (Co vás trápí?)
ōdiga apchūsejo

Řekněte:

B: Necítím se dobře. (몸이 안 좋아요)
moni an čohajo

A: 어디가 아프세요? (Co vás bolí?)
ōdiga apchūsejo

Řekněte:

B: Bolí mě rameno. (어깨가 아파요.)
ōkkāga apchajo

Lekce 3. – 의사에서 – U lékaře

ūsisaesō

1. Rozcvička:

Řekněte „Bolí mě hlava“.
Nyní řekněte „Bolí mě ucho“.
Zeptejte se: „Co vás trápí?“

K lékaři se v Koreji chodí většinou přímo do velkých nemocnic. V případě, že se dostanete do situace, kdy budete muset k lékaři jít, je vhodné znát základní fráze, jelikož je možné, že personál v nemocnici nebude mluvit anglicky.

2. Užitečné fráze, které můžete slyšet: Naučte se tyto fráze, potom si zakryjte korejský text a vyzkoušejte se.

Není to nic vážného.	심각하지 않아요. <i>simgakchadži anhajo</i>
Musíme vám udělat testy.	검사를 받으셔야 해요. <i>kömsarül padüsjöja häjo</i>
Je to zlomená noha.	다리가 부러졌어요. <i>tariga purödžjössöjo</i>
Musíte zůstat v nemocnici.	입원하셔야 돼요. <i>ibwönhasjöja twäjo</i>
Užíváte teď nějaké léky?	복용중인 약이 있나요? <i>pogjongdžungin jagi innajo</i>

3. Konverzace

A: Co vás trápí?	어떻게 오셨어요? <i>öttökche osjössöjo</i>
B: Bolí mě na prsou.	가슴이 아파요. <i>kasumi apchajo</i>
A: Prohlédnu vás.	검사를 해볼게요. <i>kömsarül häbolkejo</i>
B: Je to vážné?	심각해요? <i>simgakchäjo</i>
A: Ne, je to jen porucha zažívání.	아닙니다. 소화가 잘 안 되는 것 뿐입니다. <i>animnida sohwaga čal an tönün köt ppunimnida</i>
B: To jsem ráda! Ulevilo se mi.	아, 다행이네요. <i>a tahänginejo</i>

4. Užitečné fráze, které můžete použít: Naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte.

Mám cukrovku	당뇨병이 있어요. <i>tangnjobjŏngi issŏjo</i>
Mám epilepsii.	간질병이 있어요. <i>kandzilbjŏngi issŏjo</i>
Mám astma.	천식이 있어요. <i>čchŏnsigi issŏjo</i>
Mám horečku.	열이 나요. <i>jŏri najo</i>
Je to naléhavé.	급해요. <i>kŭphäjo</i>
Špatně se mi dýchá.	숨을 쉴 때 불편해요 <i>sumŭl sŭl ttä pulpchjŏnhäjo</i>
Mám slabé srdce.	심장이 약해요. <i>simdžangi jakchäjo</i>
Jsem těhotná.	임신중이에요. <i>imsindžungiejo</i>

5. Řekněte:

Bolí mě rameno.
Je to naléhavé?
Špatně se mi dýchá.

Kulturní tip: V Jižní Koreji existují dvě telefonní čísla pro tísňová volání. Pro policii vytočte číslo 112 a pro záchrannou službu a hasiče 119.

Lekce 4. – 병원에서 – V nemocnici

pjöngwönesö

1. Rozcvička

Řekněte „Bolest hlavy“

Řekněte „Musíme vám udělat testy“.

Jak se korejsky řekne „ústa“ a „hlava“?

Je užitečné seznámit se s frázemi, které můžete použít v případě, že se ocitnete v nemocnici jako pacient, či půjdete navštívit někoho, kdo je v nemocnici hospitalizovaný. Nemocnice jsou v Koreji často poblíž velkých univerzit, a tak se často podle univerzit, pod které patří, jmenují.

2. Užitečné fráze: Seznamte se s těmito frázemi. Zakryjte korejské výrazy a vyzkoušejte se.

Kde je čekárna?

대기실이 어디에 있어요?

tägisiri ödie issöjo

Jak dlouho to bude trvat?

얼마나 걸릴거예요?

öلمانa köllilgöjejo

Bolí vás to?

여기가 아프세요?

jögiga apchüsejo

Položte se na postel, prosím.

여기 침대에 누워 보세요.

jögi čchimdäe nuwö posejo

Šest hodin nic nejezte.

여섯 시간 동안 아무 것도 먹지 마세요.

jösöt sigan tongan amu kötto mökči masejo

Nehýbejte hlavou.

머리를 움직이지 마세요.

mörirül umdžigidži masejo

Otevřete ústa prosím.

입을 벌리세요.

ibül pöllisejo

Je potřeba udělat krevní test.

혈액 검사를 받으셔야 해요.

hjöräk kömsarül padüsjöja häjo

3. Slova k zapamatování: zapamatujte si tato slova a potom se vyzkoušejte.

Pohotovost	응급실 <i>ŭnggŭpsil</i>
Dětské oddělení	소아과 <i>soagwa</i>
Operační sál	수술실 <i>susulsil</i>
Čekárna	대기실 <i>tägisil</i>
Schody	계단 <i>kjedan</i>
Výtah	엘리베이터 <i>ellibeitchŏ</i>
Rentgen	엑스레이 <i>eksŭrei</i>

4. Gramatika – Formální stupeň zdvořilosti

Formální zdvořilostní stupeň v korejském jazyce se tvoří za pomoci koncovky **ㅂ니다 / 습니다**.

Tento formální stupeň zdvořilosti užíváme například v následujících situacích: v nemocnici, při rozhovoru s učitelem, v bance, při výstupu v televizi apod.

Koncovku **ㅂ니다** *mnida*ⁱ stavíme za kmen dějového slovesa nebo kvantitativního slovesa, jehož posledním znakem je samohláska. Otázku vytvoříme koncovkou **ㅂ니까?** *mnikka*

가다	→	갑니다	→	갑니까?	jít
<i>kada</i>		<i>kamnida</i>		<i>kamnikka</i>	
수영하다	→	수영합니다	→	수영합니까?	plavat
<i>sujŏnghada</i>		<i>sujŏnghamnida</i>		<i>sujŏnghamnikka</i>	

ⁱ výslovnost je doslova *ŭmnida* nikoli *ŭbnida*, a to z toho důvodu, že za souhláskou „ㅂ“ ve finále následuje v další slabice souhláska „ㄴ“ v iniciále a výslovnost se tak mnění (asimiluje)

예쁘다 → 예쁩니다 → 예쁩니까? hezký
jeppŭda jeppŭmnida jeppŭmnikka?

Koncovku 습니다 *sŭmnida*ⁱⁱ stavím za kmen dějového slovesa (sloveso) nebo kvantitativního slovesa (přídavné jméno), jehož posledním znakem je souhláska, otázku vytvoříme koncovkou 습니까? *sŭmnikka*

먹다 → 먹습니다 → 먹습니까? jíst
mŏkta mŏksŭmnida mŏksŭmnikka

좋다 → 좋습니다 → 좋습니까? dobrý
čŏhtcha čŏhsŭmnida čŏhsŭmnikka

příkladové věty:

이 책이 재미있습니까? Je tato kniha zábavná?
i čhägŭ čämiissŭmnikka?

아담씨가 키가 큼니다. Pan Adam je vysoký.
adamssiga kchiiga kchŭmnida.

5. Užijte v praxi: Zapojte se do rozhovoru. Přečtěte si korejský text a podle pokynů vytvořte odpovědi. Potom se vyzkoušejte tak, že si zakryjete odpovědi. Rozhovor veďte ve formálním zdvořilostním stylu.

A: 심각하지 않습니다. (Není to nic vážného.)
simgakchadži anhsŭmnida

Zeptejte se:

B: Musím podstoupit nějaké testy?

Odpověď:

검사를 더 받아야 합니까?
kŏmsarŭl tŏ padaja hamnikka

A: 혈액 검사를 받으셔야 합니다.

(Je potřeba udělat krevní test.)

hjøräk kŏmsarŭl padŭsjŏja hamnida

ⁱⁱ výslovnost je *sŭmnida* nikoli *sŭpnida*, opět je to proto, že za souhláskou „ㅁ“ ve finále následuje v další slabice souhláska „ㄴ“ v iniciále

Zeptejte se:
B: Bude to bolet?

Odpověď:
아플까요?
apchŭlkkajo

6. Řekněte

Je potřeba udělat krevní test.

Kde je dětské oddělení?

Je potřeba rentgen.

Lekce opakování

Tělo: pojmenujte korejsky části těla	Odpovědi
1. hlava	머리 <i>mŏri</i>
2. paže	팔 <i>pchal</i>
3. hrud'	가슴 <i>kasŭm</i>
4. břicho	배 <i>pä</i>
5. noha	다리 <i>tari</i>
6. koleno	무릎 <i>murŭp</i>
7. chodidlo	발 <i>pal</i>

U lékaře: řekněte tyto fráze korejsky	Odpovědi
1. Bolí mě nohy	다리가 아파요. <i>tariga apchajo</i>
2. Je to vážné?	심각해요? <i>simgakchäjo</i>
3. Mám slabé srdce	심장이 약해요. <i>simdžangi jakchäjo</i>
4. Bolí to?	아프세요? <i>apchŭsejo</i>
5. Jsem těhotná.	임신중이에요. <i>imsindžungiejo</i>

Lékárna: Přeložte následující věty do korejštiny	Odpovědi
Dobrý den.	안녕하세요. <i>annjǒnghasejo</i>
Ne, ale bolí mě hlava.	아니요. 그런데 머리가 아파요. <i>anijo kŭrǒnde mǒriga apchajo</i>
Máte to jako sirup?	이 약은 물약으로 파나요? <i>i jagŭn muljagŭro pchanajo</i>
Bolí mě břicho.	배가 아파요. <i>päga apchajo</i>
Děkuji.	감사합니다. <i>kamsahamnida</i>

Kapitola 10

Lekce 1 – 집 – Dům

čip

1. Rozcvička

Zeptejte se formálním stylem: „Bude to bolet?“

Řekněte „To se mi ulevilo“.

V Koreji je velká část populace soustředěná ve městech, a proto spousta lidí žije kvůli omezenému prostoru v bytech v tzv. 아파트 단지 *apchatchŭ tandži* – vysoké bytové domy v obytných čtvrtích. Rodinné domy jsou k vidění spíše na korejském venkově a v historických a bohatých korejských čtvrtích. Rodinný dům se korejsky řekne 주택 *čutchek*. V korejštině tvoříme otázku „Kde je podstatné jméno?“ následovně:

podstatné jméno +이/가 + 어디에 있어요? *i/ga ōdie issŏjo*

2. Slova k zapamatování: Přečtěte si slovíčka a zkuste si je zapamatovat. Zakrytím pravého sloupečku se poté vyzkoušejte

okap

처마

čchŏma

balkon	발코니 <i>palkchoni</i>
okno	창문 <i>čchangmun</i>
okenice	셔터 <i>sjõtchö</i>
střecha	지붕 <i>čibung</i>
stěna	벽 <i>pjök</i>
dveře	문 <i>mun</i>
schody	계단 <i>kjedan</i>
zahrada	정원 <i>čöngwön</i>

Kulturní tip: V Jižní Koreji se dá pronajmout tzv. 원룸 *wöllum*, což je jednopokojový byt, ve kterém je základní vybavení. Ještě skromnější varianta je 고시원 *kosiwön* – malá místnost, často pouze s místem na postel, stůl a skříň. Vždy se běžte na byt inzerovaný přes internet osobně podívat, než podepíšete smlouvu o pronájmu. Může se stát, že agentury nesdílí přesné fotky bytů, které nakonec pronajímají.

3. Slova k zapamatování – místností: seznamte se s těmito slovy a potom se vyzkoušejte

místnost, pokoj	방 <i>pang</i>
-----------------	------------------

podlaha	바닥 <i>padak</i>
strop	천장 <i>čchöndžang</i>
ložnice	침실 <i>čchimsil</i>
koupelna	화장실 <i>hwadžangsil</i>
kuchyň	주방 <i>čubang</i>
jídelna	식당 <i>siktang</i>
obývací pokoj	거실 <i>kösil</i>
parkoviště	주차장 <i>čučhadžang</i>

4. Užitečné fráze: Naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte

Je tady parkoviště?	여기에 주차장이 있나요? <i>jögie čučhadžangi innajo</i>
Kdy se můžu nastěhovat?	이사는 언제 해도 될까요? <i>isanün öndže hädo twölkajo</i>
Je v bytě (nábytek)? ⁱ	(가구가) 구비되어 있나요? <i>(kaguga) kubidöö innajo</i>

5. Řekněte

Je tam jídelna?
Kde je balkon?

ⁱ Do místa v závorce můžete dosadit požadovaný předmět, na který se chcete tázat.

Lekce 2 – 집 안에서 - Uvnitř domu

čip anesō

1. Rozcvička

Jak řeknete korejsky „stůl“, „postel“ a „závěsy“?
Jak řeknete „Kde jsou dveře?“

Součástí korejských bytů je často balkon, který ale není otevřený, jako je tomu v České republice. Balkon je většinou uzavřený prostor a slouží jako místo pro věšení prádla, umístění pračky apod. Korejské byty jsou povětšinou vybaveny klimatizací, nejsou vytápěny radiátory, ale topením v podlaze, kterému se říká 온돌 *ondol*.

2. Slova a ukazovací zájmena k zapamatování

Pro přirozenou komunikaci je vhodné naučit se ukazovací zájmena. V korejském jazyce jsou tři:

Tento – 이 – Když odkazujeme na předmět, který je blízko tomu, kdo mluví

Tamto – 그 – Když odkazujeme na předmět, který je blízko tomu, kdo nás poslouchá, nebo když mluvíme o něčem, co není přítomné

Támhleten – 저 – Když odkazujeme na předmět, který je vzdálený mluvčímu i tomu, kdo poslouchá

dřez	싱크대 <i>singchüdä</i>
kohoutek	수도꼭지 <i>sudokkokči</i>
rýžovar	밥솥 <i>papsot</i>
kuchyňská linka	부엌설비 <i>puők sölbi</i>
myčka nádobí	식기세척기 <i>sikki sečchökki</i>

židle	의자 <i>ũdža</i>
skříňka v kuchyni	찬장 <i>čchandžang</i>
stůl	식탁 <i>siktchak</i>

3. Konverzace

Tady je lednička.	여기에는 냉장고가 있어요. <i>jögienũn nängdžangoga issõjo</i>
Je v tomto domě rýžovar?	이 집에 밥솥이 있나요? <i>i čibe papsočchi innajo</i>
Ano, a tady je sporák.	네. 그리고 여기에는 가스레인지가 있어요. <i>ne kũrigo jögienũn kasũreindžiga issõjo</i>
Dřez je nový, vidíte?	싱크대가 새거지요? ⁱ <i>singchũdäga sägõdžio</i>
A je tu i myčka nádobí	식기 세척기도 있어요. <i>sikki sečchõkkido issõjo</i>
Tamty kachličky jsou pěkné.	저 타일이 예뻐요. <i>čõ tchairi jeppõjo</i>

4. Slova k zapamatování: seznamte se s těmito slovy a potom se vyzkoušejte

pohovka	소파 <i>sopcha</i>
koberec	카펫 <i>kchapchet</i>

ⁱ finální koncovku 지/지요 připojujeme za kmen sloves nebo na konec podstatných jmen, význam v uvedené větě je něco jako české „Že?“ „Že ano?“ „Vidíte?“

vana	욕조 <i>jokdžo</i>
toaleta	화장실 <i>hwadžangsil</i>
sporák	가스레인지 <i>kasŭreindži</i>
pračka	세탁기 <i>setchakki</i>
lednička	냉장고 <i>nängdžanggo</i>

5. Užitečné fráze: naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte tak, že zakryjete korejské věty

Lednička je rozbitá	냉장고가 고장 났어요. <i>nängdžangoga kodžang nassŏjo</i>
Nelíbí se mi ty závěsy	저 커튼이 마음에 안 들어요. <i>čŏ kchŏtchŭni maŭme an tŭrŏjo</i>
Jsou světlo a topení v ceně?	전기세가 관리비에 포함되어 있나요? <i>čŏngisega kwallibie pchohamdŏŏ innajo</i>
Je tato pohovka nová?	이 소파가 새 것 인가요? <i>i sopchaga sä kŏt ingajo</i>

6. Řekněte

Je tu pračka?
Lednička je nová.
Kohoutek je rozbitý.

Lekce 3 – 정원 – Zahrada

čöngwön

1. Rozcvička

Jak řeknete korejsky „okap“ a „okno“?

Řekněte „Kde je parkoviště?“

Z prostorových důvodů nemají korejské domy zahradu. Populární jsou ale pozemky zahrad ve městech, kde jejich majitelé mohou pěstovat květiny či zeleninu nebo ovoce.

V Koreji jsou také okrasné zahrady, podobné těm, které si spojujeme s Japonskem. V těchto zahradách jsou často k vidění jezírka, altánky, záhony květin a stromy typické pro Jižní Koreu.

2. Slova k zapamatování: Seznamte se s těmito slovy a potom se vyzkoušejte

zima 겨울
 kjöul

jaro 봄
 pom

léto 여름
 jörüm

podzim 가을
 kaül

3. Užitečné fráze: Naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte.

Co je to za strom? 이 나무는 무슨 나무예요?
 i namunŭn musŭn namujejo

Líbí se mi to jezírko. 이 연못이 마음에 들어요.
 i jŏnmosi maŭme tŭrŏjo

Tamto je krásná květina. 저 꽃이 예뻐요.
 čö kkočchi jeppŏjo

Můžeme se projít po zahradě?

이 정원에서 산책해도 돼요?

i čöngwönesö sančekchädo twäjo

4. Slova k zapamatování: naučte se slovíčka spojené se zahradou a poté se vyzkoušejte

vodopád 폭포
pchokpcho

strom 나무
namu

květina 꽃
kkot

rostliny 식물
singmul

půda 흙
hŭk

cestička 오솔길
osolgil

tráva 잔디
čandi

jezíčko 연못
jönmot

skála 바위
paü

kámen 돌
tol

5. Řekněte

Co je to za květinu?

Ten vodopád se mi líbí.

Je tu jezírko?

Lekce 4. – 동물 – Zvířata

tongmul

1. Rozcvička

Řekněte „Libí se mi to jezírko“.
Jak se řekne korejsky „ruka“?

Když Korejci chtějí chovat ve svých bytech nějaké zvíře, většinou jsou to menší psi a kočky. Populární plemeno v poslední době jsou malí pudli.

2. Slova k zapamatování

kočka	고양이 <i>kojangi</i>
pták	새 <i>sä</i>
ryba	물고기 ⁱ <i>mulgogi</i>
pes	강아지 ⁱⁱ <i>kangadži</i>
kůň	말 <i>mal</i>

3. Užitečné fráze: naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte

Kouše tento pes?	이 강아지는 사람을 무나요? <i>i kangadžinŭn saramŭl munajo</i>
Jak se jmenuje?	이름이 뭐예요? <i>irŭmi mwŏjejo</i>
Bojím se koček.	저는 고양이가 무서워요. <i>čŏnŭn kojangiga musŏwŏjo</i>

ⁱ živá ryba je 물고기

ryba připravená ke konzumaci je 생선 *sängsŏn*

ⁱⁱ 강아지 znamená doslova štěně, ale v Koreji se tento výraz užívá i pro velké psy. 개 *kä* – pes, zní v korejštině příliš hrubě a vůči domácím mazlíčkům se neužívá.

Tento pes nekouše.

이 강아지는 안 물어요.

i kangadžinŭn an murŏjo

Kulturní tip:

Zvířata často vystupují v korejských pověstech a pohádkách. Častá je například kráva, tygr, medvěd, zajíc.

4. Slova k zapamatování: Seznamte se s těmito slovy a potom se vyzkoušejte.

opice 원숭이
wŏnsungi

ovce 양
jang

kráva 소
so

prase 돼지
twädzi

králík 토끼
tchokki

myš 쥐
čü

5. Užijte v praxi: Zapojte se do rozhovoru. Přečtete si korejské věty nalevo a potom pomocí pokynů odpovídejte. Potom se vyzkoušejte tak, že si zakryjete část s odpověďmi.

A: 이 강아지가 당신의 강아지인가요?
i kangadžiga tangsinŭi kangadžiiingajo

(To je váš pes?)

Řekněte:

B: Ano, to je můj pes.

Opravěď:

네, 이 강아지는 제 강아지이에요.
ne i kangadžinŭn če kangadžiiiejo

Lekce opakování

Kuchyň: Jak pojmenujete korejsky tyto předměty?	Odpověď'	
kuchyňská linka	부엌 설비 <i>puòk sölbi</i>	
dřez	싱크대 <i>singkhüdä</i>	
kohoutek	수도꼭지 <i>sudo kkokči</i>	
rýžovar	밥솥 <i>papsot</i>	
myčka nádobí	식기 세척기 <i>sikki sečchökki</i>	
židle	의자 <i>üidža</i>	
skříňka	찬장 <i>čchandžang</i>	
stůl	식탁 <i>siktchak</i>	

Doma: řekněte korejsky následující výrazy	Odpověď'	
pračka	세탁기 <i>setchakki</i>	
pohovka	소파 <i>sopcha</i>	
balkon	발코니 <i>palkchoni</i>	
jídelna	식당 <i>siktang</i>	
strom	나무 <i>namu</i>	
zahrada	정원 <i>čöngwön</i>	

Přeložte následující věty do korejštiny	Odpovědi
Ty kachličky jsou pěkné.	저 타일이 예뻐요. <i>čö tchairi jeppöjo</i>
Je tu pračka?	여기 세탁기가 있어요? <i>jögi setchakkiga issöjo</i>
Ty závěsy se mi nelíbí.	저 커튼이 마음에 안 들어요. <i>čö kchötchüni maüme an türöjo</i>
Je tu parkoviště?	여기에 주차장이 있나요? <i>jögie čučhadžangi innajo</i>
Je v bytě nábytek?	가구가 구비되어 있나요? <i>kaguga kubidöö innajo</i>

Kapitola 11

Lekce 1 – 은행과 우체국 – Banka a pošta

ühänggwa učheguk

1. Rozcvička

Zeptejte se korejsky „Kde je nemocnice?“
Jak se řekne korejsky „strom“?

V Jižní Koreji se používají peníze jménem jihokorejský won – 원. Kurz vůči české koruně je přibližně 500 KRW = 10 Kč. V Koreji je velmi rozšířené používání platební karty a dají se s ní platit i malé částky.

1. Slova k zapamatování – Pošta: Seznamte se s těmito slovy a potom se vyzkoušejte tak, že si zakryjete korejské výrazy na pravé straně.

dopis 편지
pchjödži

obálka 봉투
pongtchu

balík	소포 <i>sopcho</i>
letecká pošta	항공편 <i>hanggongpchjǒn</i>
doporučená pošta	등기 우편 <i>tǔnggi upchjǒn</i>
známky	우표 <i>upchjo</i>
listonoš	우체부 <i>učchebu</i>
poštovní schránka	우체통 <i>učhetchong</i>

2. Konverzace

A: 여행자 수표를 돈으로 바꿀 수 있나요? (Mohu si nechat proplatit cestovní šeky?)
jǒhāngdža supchjorūl tonǔro pakkul su innajo

B: 신분증이 있으신가요? (Máte nějaký osobní doklad?)
sinbundžǔngi issǔsingajo

A: 네, 여기 제 여권이에요. (Ano, tady máte můj pas.)
ne jǒgi če jǒgwǒnijejo

B: 여기에 서명하세요. (Tady se prosím podepiště.)
jǒgie sǒmjǒnghasejo

B: 만원짜리로 교환해드릴까요? (Mám vám to vyměnit za desetitisícové bankovky?)
manwǒnččariro kjohwanhädürilkkajo

A: 네. 만원짜리로 교환해주세요요? (Ano prosím, v desetitisícovkách.)
ne manwǒnččariro kjohwanhädžusejo

3. Slova k zapamatování – Banka: Seznamte se s těmito slovy a potom se vyzkoušejte tak, že si zahryjete korejské výrazy na pravé straně

peníze	돈 <i>ton</i>
cestovní šeky	여행자 수표 <i>jöhängdža supchjo</i>
okénko (přepážka)	창구 <i>čchanggu</i>
bankovky	지폐 <i>čipchje</i>
mince	동전 <i>tongdžön</i>
bankomat	현금 인출기 <i>hjöngũm inčchulgi</i>
kurz měny	환율 <i>hwanjul</i>
kreditní karta	신용카드 <i>sinjongkchadũ</i>

4. Užitečné fráze: naučte se tyto fráze, a pak se vyzkoušejte.

Chtěl/la bych vyměnit nějaké peníze.	환전하고 싶어요. <i>hwandžönhago sipchöjo.</i>
Jaký je směnný kurz?	환율이 얼마예요? <i>hwanjuri ölmajejo</i>
Kde je bankomat?	현금 인출기가 어디에 있어요? <i>hjöngũm inčchulgiga ödie issöjo</i>

5. Řekněte

Chtěl bych si vyměnit dolary.

Tady máte moji kreditní kartu.
Kde je poštovní schránka?

Lekce 2 – 수리 – Opravy

suri

1. Rozcvička

Řekněte „Lednička je rozbitá“?
Jak řeknete korejsky „mince“ a „bankovka“?
Jak řeknete korejsky „osobní doklad“?

Slova z této lekce můžete vhodně kombinovat se slovní zásobou z předešlé kapitoly (kapitola 10.). Budete schopni popsat, když se vám v bytě vyskytne nějaký problém a budete nuceni zavolat opraváře. V případě problémů můžete zavolat také přímo agentuře, která vám byt pronajala, aby vám s řešením problému pomohla. Realitní kancelář se korejsky řekne 부동산 *pudongsan*. Dále se naučíte nová povolání, která jsou spojena s opravou či výrobou.

2. Slova k zapamatování: Seznamte se s těmito slovy a potom se pomocí záložky vyzkoušejte.

instalatér	배관공 <i>pägwangong</i>
elektrikář	전기 기사 <i>čöngi kisa</i>
mechanik	기술자 <i>kisuldža</i>
architekt	건축가 <i>könčchukka</i>
tesař	목수 <i>moksu</i>
zedník	벽돌공 <i>pjöktolgong</i>

opravna počítačů	컴퓨터 수리 회사 <i>kchömpchjutchö suri hōsa</i>
úklidová firma	청소 회사 <i>čchöngso hōsa</i>
opravář	수리기사 <i>surigisa</i>

3. Konverzace

- A: 여보세요?ⁱ 여기 김민수입니다. (Dobrý den, tady je Kim Min-su.)
jöbosejo jögi kim min suimnida
- B: 네, 여보세요? 어떻게 도와드릴까요? (Dobrý den, jak vám mohu pomoci?)
ne jöbosejo öttökche towadürilkkajo
- A: 우리 집 식기 세척기가 고장났어요. (Rozbila se mi myčka nádobí.)
uri čip sikki sečchökkiga kodžangnassöjo
- B: 그 곳으로 수리공을 보내드리겠습니다 (Pošleme vám tam někoho to opravit)
kü kosüro surigongül ponädürikessümnida
- A: 수리는 오늘 가능한가요? (Budete to moci opravit ještě dnes?)
surinün onül kanünghangajo
- B: 죄송합니다, 오늘은 안타깝게도 불가능하지만, 내일 바로 수리공을 그 곳으로 보내드리겠습니다.
čösonghamnida onürün antchakkapedo pulganünghadžiman näil paro surigongül kü kosüro ponädürikessümnida
- (Promiňte, dnes to bohužel nepůjde. Pošleme tam někoho hned zítra.)

ⁱ 여보세요? Je pozdrav, který se užívá při začátku telefonní komunikace

4. Užitečné fráze: naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte

Musím zavolat mechanika.	기술자를 불러야 겠어요. <i>kisuldžarŭl pullŏja kessŏjo</i>
Kde mi tohle opraví?	어디서 이것을 고칠 수 있을까요? <i>ŏdisŏ igŏsŭl kočhil su issŭlkkajo</i>
Uklid'te koupelnu, prosím.	화장실 청소 잘 부탁드립니다. ⁱ <i>hwadžangsil čchŏngso čal putchaktŭrimnida</i>
Můžete mi opravit televizi?	저의 텔레비전을 고칠 수 있어요? <i>čŏŭi tchellebidžonŭl kočhil su issŏjo</i>
Můžete mi doporučit dobrého opraváře?	좋은 수리 기사를 추천해주실 수 있어요? <i>čohŭn surigisaŭrl čchučchŏnhädžusil su issŏjo</i>
Je možné to opravit ještě dnes?	오늘안에 수리가 다 끝날까요? <i>onŭrane suriga ta kkŭtnalkkajo</i>

5. Užijte v praxi: zakryjte text na pravé straně a doplňte rozhovor korejsky

A: 화면이 고장났어요.ⁱⁱ (Váš displej je rozbitý)
hwamjŏni kodžangnassŏjo

Zeptejte se:

B: Můžete mi doporučit opravnu počítačů?

Odpověď: 좋은 컴퓨터 수리 회사를 추천해주실 수 있나요?
čohŭn kchŏmpchjutchŏ suri hŭsarŭl čchučchŏnhädžusil su innajo

A: 시내에 한 컴퓨터 수리 회사가 있어요. (V centru města jedna je.)
sinäe han kchŏmpchjutchŏ suri hŭsaga issŏjo

ⁱ V korejštině není slovíčko, které by doslova odpovídalo českému “prosím”. Proba se dá vyjádřit například slovesem 부탁하다 *putchakchada* – žádat. Další možnost, jak říct prosím je za použití příslovce 줌 *čom* ve větě – „trochu“

ⁱⁱ 화면 je výraz pro obrazovku, ale i displej

Řekněte:
B: Děkuji.

Odpověď:
감사합니다.
kamsahamnida

Lekce 3. – 오다 – Přijít, přijet *oda*

1. Rozcvička

Řekněte korejsky „Děkuji“.
Jak řeknete úklidová firma?
Jak řeknete korejsky „dnes“?

Korejská slovesa obecně nemění tvar v závislosti na podmětu, ale připojují se za ně různé přípony, které vyjadřují například časy a způsoby promluv. V této lekci uvidíte změny ve slovese 오다 *přijít/přijet*.

1. Užitečné fráze: přečtěte si následující fráze s různými tvary slovesa 오다 *oda* (přijít, přijet) a procvičte si jejich tvorbu. Znovu se setkáváte také s formálním zdvořilostním stupněm.

Přijdu zítra.
(formální)

내일 오겠습니다.
näil ogessŭmnida

Přijdu zítra.

내일 올게요.
näil olgejo

Zítra nepřijdu.
(formální)

내일 안 올 겁니다.
näil an olgŏmnida

Zítra nepřijdu.

내일 안 올 거예요.
näil an olgŏjejo

Pan Tä-min nepřijel.

대민씨가 안 왔어요.
täminssiga an wassŏjo

Tesař přijel v devět hodin.

목수는 9 시에 왔어요.
moksunŭn ahŏpsie wassŏjo

Autobus nepřijede.	버스는 안 올거예요. <i>pösünün an olgöjejo.</i>
Z úklidové firmy nikdo nedošel.	청소 회사에서 아무도 안 왔어요. <i>čchöngso hösaesö amudo an wassöjo</i>
Přijedou vlakem.	기차를 타고 올거예요. <i>kičcharül tchago olgöjejo</i>
Mohl byste dneska přijít? (formální)	오늘 오실 수 있습니까? <i>onül osil si issümnikka</i>
Přijďte dnes večer.	오늘 저녁에 와요. <i>onül čönjöge wajo</i>
Zítra přijedete, že?	내일 올거지요? <i>näil olgödžijo</i>
Přijďte prosím zítra.	내일 오세요. <i>näil osejo</i>
Můžu přijít příští týden? (formální)	다음 주에 와도 됩니까? <i>taüm čue wado twömnikka</i>

2. Konverzace: Zapojte se do rozhovoru, ve kterém si procvičíte tvorbu sloves a jejich časování. Rozhovor ved'te v neformálním stylu.

A: 안녕하세요? 언제 왔어요?
annjönghasejo öndže wassöjo (Dobrý den, kdy jste přišel?)

Řekněte:
B: Právě jsem došel.
Odpověď:
저 방금 왔어요.
čö panggüm wassöjo

A: 수인씨도 올거예요?
suinssido olgöjejo (Přijde slečna Su-in také?)

Řekněte:
B: Ano, slečna Su-in také dojde.
Odpověď:
네, 수인씨도 와요.
ne suinssido wajo

Konverzační tip: Chcete-li korejsky říct „Jsem z Česka“ můžete tak učinit použitím slovesa 오다 – 체코에서 왔어요 *čchekchoesö wassöjo*

Lekce 4 – 경찰과 범죄 – Policie a zločin

kjǒngčchalgwa pǒmdžö

1. Rozcvička

Jak řeknete korejsky „vlasy“ a „oči“?

Řekněte „ten pokoj je velký“ a „tato postel je malá“.

Korejská policejní auta jsou bílá modrá a policejní uniformy bývají zpravidla tmavě modré. Být policistou je v Jižní Koreji jedno z prestižních povolání a kdo se chce policistou stát, musí uspět v náročné vědomostní zkoušce.

2. Slova k zapamatování – Zločin: Seznamte se s těmito slovy a poté se vyzkoušejte.

zloděj	도둑 <i>toduk</i>
oznámení na policii	범죄 신고 <i>pǒmdžwä singo</i>
výpověď	진술 <i>činsul</i>
svědek/očítý svědek	목격자 <i>mokkjökča</i>
právník	변호사 <i>pjǒnhosa</i>
policista	경찰 <i>kjǒngčchal</i>

fotoaparát	카메라 <i>kchamera</i>
peníze	돈 <i>ton</i>
peněženka	지갑 <i>čigap</i>

3. Slova a fráze k zapamatování – Vzhled.

Když chceme popsat, že je něco/někdo nějaký můžeme to udělat následujícím způsobem:

podstatné jméno + kvalitativní sloveso → 여자 + 예쁘다 = 여자가 예뻐요
jödža jeppüda jödžaga jeppöjo
 žena je pěkná

vysoký	키가 커요 <i>kchiga kchöjo</i>
malý	키가 작아요 <i>kchiga čagajo</i>
mladý	나이가 어러요 <i>naiga öřjöjo</i>
starý	나이가 많아요 <i>naiga manhajo</i>
tlustý	똥똥해요 <i>ttungttunghäjo</i>
hubený	날씬해요 <i>nalssinhäjo</i>
dlouhý	길어요 <i>kiröjo</i>
krátký	짧아요 <i>ččalbajo</i>

muž	남자 <i>namdža</i>
žena	여자 <i>jödža</i>
vousy	수염 <i>sujöm</i>
knír	콧수염 <i>kchotsujöm</i>
brýle	안경 <i>angjǒng</i>

4. Užitečné fráze: Naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte tak, že si zakryjete pravý sloupeček s korejskými výrazy

Okradli mě.	강도를 당했어요. <i>kangdorül tanghässöjo</i>
Co vám zloděj ukradl?	도둑이 무엇을 훔쳐갔어요? <i>todugi muösül humčhjögassöjo</i>
Viděl jste toho zloděje?	도둑을 보셨어요? <i>todugül posjössöjo</i>
Kdy se to stalo?	일이 언제 일어났어요? <i>iri öndže irönassöjo</i>
Potřebuji právníka.	변호사가 필요해요. <i>pjönhosaga pchirjohäjo</i>
Ten muž měl šedé vlasy a brýle.	그 남자는 안경을 썼고 머리가 회색이었어요. <i>kũ namdžanün angjǒngül ssötko möriga hösägijössöjo</i>
Ta žena byla vysoká a měla dlouhé vlasy.	그 여자는 키가 컸고 머리는 길었어요. <i>kũ jödžanün kchiga kchötko mörinün kirössöjo</i>

5. Užijte v praxi: Procvičte si tyto fráze a potom si zakryjte text na pravé straně a odpovídejte korejsky podle pokynů v češtině.

A: 그 남자가 어떻게 생겼어요?
kũ namdžaga öttökche sānggjössöjo

(Jak ten muž vypadal?)

Řekněte:

B: Byl malý a tlustý.

Odpověď:

키가 작았고 뚱뚱했어요.

kchiga čagatko ttungttunghässöjo

A: 머리 스타일은 어땠어요?
mõri sũtchairũn öttässöjo

(Jaké měl vlasy?)

Řekněte:

B: Měl šedivé vlasy a měl také vousy.

Odpověď:

머리는 흰색이었고 수염도 있었어요.

mõrinũn hõnsägiötko sujõmdo issössöjo

Lekce opakování

Přijít, přijet: Přeložte následující věty do korejštiny a použijte při tom správně tvary slovesa <i>oda</i> (přijít, přijet)	Odpověď:
1. Přijedu autobusem.	버스를 타고 올거예요. <i>põsũrũl tchago olgõjejo</i>
2. Elektrikář přišel včera. (formální)	전기 기사는 어제 왔습니다. <i>čõngi kisanũn ödže wassũmnida</i>
3. Přijďte prosím.	와주세요. <i>wadžusejo</i>
4. Úklidová firma ve čtvrtek nepřišla.	목요일에는 청소 회사에서 아무도 안 왔어요. <i>mogjoirenũn čchõngso hõsaesõ amudo an wassöjo.</i>

Banka a pošta: pojmenujte korejsky uvedené předměty	Odpověď:
kreditní karta	신용 카드 <i>sinjong kchadŭ</i>
bankovky	지폐 <i>čipchje</i>
dopis	편지 <i>pchjŏndži</i>
balík	소포 <i>sopcho</i>
známky	우표 <i>upchjo</i>

Vzhled: Přeložte do korejštiny tyto popisy	Odpověď:
1. Ten muž byl hubený a malý.	그 남자는 날씬했고 키가 작았어요. <i>kŭ namdžanŭn nalssinhätko kchiga čagassŏjo</i>
2. Ten muž měl krátké vlasy.	그 남자는 머리가 짧았어요. <i>kŭ namdžanŭn mŏriga ččalbassŏjo</i>
3. Ta žena měla brýle.	그 여자는 안경을 썼어요. <i>kŭ jŏdžanŭn angjŏngŭl ssŏssŏjo</i>
4. Ten muž měl knír.	그 남자는 콧수염이 있었어요. <i>kŭ namdžanŭn kchotsujŏmi issŏssŏjo.</i>
5. Ten muž měl šedivé vlasy a měl vousy.	그 남자의 머리는 흰색이었고 수염도 있었어요. <i>kŭ namdžaui mŏrinŭn hwönsägiŏtko sujŏmdo issŏssŏjo</i>

Kapitola 12

Lekce 1 – 여가 시간 – Volný čas

jŏga sigan

1. Rozcvička

Jak se korejsky řekne „pošta“ a „banka“?

Řekněte „Líbí se mi to jezírko“.
Zeptejte se: „Co vás trápí?“

Mezi oblíbené způsoby Korejců, jak trávit volný čas mimo domov, patří nakupování, návštěvy počítačových místností, karaoke podniků a kaváren. Korejci mají také rádi kulturní události a rádi chodí například do divadla na muzikály. Tradiční korejské hry se nazývají „maskové tance“ 탈춤 *tchalčchum*. Jejich hraní se v Jižní Koreji snaží udržovat a jejich představení či účinkování v nich láká i cizince. Oblíbené jsou v Jižní Koreji i tematické parky s nejrůznějšími atrakcemi. V této lekci se také naučíte říct, co máte rádi a neradi.

Mít něco rád/nerad v korejštině řekneme frází:

Podstatné jméno + 을/를 + 좋아해요/싫어해요 → 영화를 좋아해요.
jǒnghwarŭl čohahäjo
Mám rád filmy.

2. Slova k zapamatování

divadlo	극장 <i>kŭkčžang</i>
kino	영화관 <i>jǒnghwagwan</i>
film	영화 <i>jǒnghwa</i>
tematický park	놀이공원 <i>norigongwŏn</i>
hudba	음악 <i>ŭmak</i>
umění	예술 <i>jesul</i>
sport	운동 <i>undong</i>

cestování	여행 <i>jöhäng</i>
četba	독서 <i>toksö</i>
scéna	장면 <i>čangmjön</i>
herec	배우 <i>päu</i>
pódium	무대 <i>mudä</i>

3. Konverzace

- A: 노래방에 같이 갈까요?
noräbange katchi kalkkajo (Nepůjdeme spolu na karaoke?)
- B: 저는 노래방에 가는 것을 싫어해요.ⁱ
čönün noräbange kanün kösül silhöhäjo (Já karaoke nemám ráda.)
- A: 여가 시간에 뭐 해요?
jöga sigane mwö häjo (Co děláte, když máte volno?)
- B: 쇼핑하는 것을 좋아해요.
sjopchinghanün kösül čohahäjo. (Ráda nakupuji)
- A: 저는 쇼핑하는 것을 싫어해요.
čönün sjopchinghanün kösül silhöhäjo (Já nakupování nemám rád.)
- B: 괜찮아요. 저 혼자 쇼핑할게요.
kwänčchanajo čö hondža sjopchinghalkejo (V pořádku. Půjdu nakupovat sama.)

ⁱ přidáním 는 것 za kmen dějového slovesa z něj vytvoříte podstatné jméno – 노래방에 가는 것 = chození na karaoke

4. Užitečné fráze: Naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte.

Co děláte, když máte volno? (formální)	여가 시간에는 뭐하세요? <i>jōga siganenŭn mwōhasejo</i>
Co děláte, když máte volno?	여가 시간에 뭐 해요? <i>jōga sigane mwō hājo</i>
Rád čtu.	독서를 좋아해요. <i>toksōrŭl čohahājo</i>
Já rád koukám na filmy.	저는 영화 보는 것을 좋아해요. <i>čōnŭn jōnghwa ponŭn kōsŭl čohahājo</i>
Nemám rád chození do divadla.	극장에 가는 것을 싫어해요. <i>kŭkdžange kanŭn kōsŭl silhōhājo</i>

5. Řekněte:

Mám rád hudbu.
Mám rád umění.
Rád chodím do divadla.
Nemám rád tematické parky.

Lekce 2 – 운동과 취미 – Sport a koníčky

undonggwa čümi

1. Rozcvička

Jak se řekne korejsky „ryba“?
Řekněte „Mám rád chození do divadla“.
Řekněte „Nemám rád hudbu“.

Mezi tradiční korejské sporty patří bojové umění 태권도 *tchägwōndo*. Jihokorejci rádi hradí fotbal a počítačové hry, chodí na výslapy do hor a cvičit do posiloven. Také rádi čtou. Oblíbená je například poezie, jejíž čtení jim prý pomáhá v těžkých životních situacích. Chceme-li se v korejštině někoho zeptat, na jeho koníčky, užijeme frázi 취미가 뭐예요? *čchümiga mwōjejo* – Jaké jsou vaše koníčky?

Odpovědí na tuto otázku je: 제 취미는 kmen dějového slovesa 는 것이에요.

2. Slova k zapamatování: zapamatujte si tato slova a potom se vyzkoušejte. Všimněte si také způsobů tvorby podstatného jména z původního dějového slovesa, na které jste byli upozorněni v předešlé lekci.

fotbal	축구 <i>čchukku</i>
baseball	야구 <i>jagu</i>
tenis	테니스 <i>tchenisŭ</i>
plavání	(수영하다) → 수영하는 것 <i>sujŏnghada</i> → <i>sujŏnghanŭn kŏt</i>
horská turistika	(등산하다) → 등산하는 것 <i>tŭngsanhada</i> → <i>tŭngsanhanŭn kŏt</i>
malování obrazů	(그림 그리다) → 그림 그리는 것 <i>kŭrim kŭrida</i> → <i>kŭrim kŭrinŭn kŏt</i>
rybaření	(낚시하다) → 낚시하는 것 <i>nakksihada</i> → <i>nakksihanŭn kŏt</i>

3. Užitečné fráze: seznamte se s těmito frázemi, ve kterých použijete slovíčka z předešlého cvičení

Hraji baseball.	야구를 해요. <i>jagurŭl hŏjo</i>
Ten muž hraje tenis.	그 남자는 테니스를 쳐요. <i>kŭ namdžanŭn tchenisŭrŭl čhjŏjo.</i>
Ta žena ráda maluje.	그 여자는 그림 그리는 것을 좋아해요. <i>kŭ jŏdžanŭn kŭrim kŭrinŭn kŏsŭl čohahŏjo.</i>

4. Fráze k zapamatování: Naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte.

Co rád děláte?	취미가 뭐예요? <i>čchümiga mwŏjejo</i>
Co rád děláte? (formální)	취미가 무엇입니까? <i>čchümiga muŏsimnikka</i>
Rád hraji golf.	골프를 치는 것을 좋아해요. <i>kolpchürül čchinün kŏsül čohahäjo</i>
Mým koníčkem je baseball.	제 취미는 야구를 하는 것이예요. <i>če čchüminün jagurül hanün kŏsiejo</i>
Tenis je můj koníček.	제 취미는 테니스를 치는 것이예요. <i>če čchüminün tchenisürül čchinün kŏsiejo.</i>
Mám rád rybaření.	낚시 하는 것을 좋아해요. <i>nakksi hanün kŏsül čohahäjo</i>
Chodím do hor. (formální)	등산을 합니다. <i>tŭngsanül hamnida</i>
Hraji na housle.	바이올린을 연주해요. <i>paiollinül jŏndžuhëjo</i>

5. Užijte v praxi: Naučte se tyto fráze. Potom si zakryjte text napravo a doplňte korejsky rozhovor. Své odpovědi si pak zkontrolujte.

A: 취미가 뭐예요? <i>čchümiga mwŏjejo</i>	(Co rád děláte?)
Řekněte: B: Rád hraji fotbal.	Odpověď: 축구 하는 것을 좋아해요. <i>čchukku hanün kŏsül čohahäjo</i>
A: 야구를 해요? <i>jagurül häjo</i>	(Hrajete baseball?)
Řekněte: B: Ne, hraji golf	Odpověď: 아니요, 골프를 쳐요. <i>anijo kolpchürül čchjŏjo</i>

A: 골프를 자주 쳐요?

kolpchürül čadžu čchjōjo

(Hrajete golf často?)

Řekněte:

B: Ano, každý den.

Odpověď:

네, 골프를 매일 쳐요.

ne golpchürül mäil čchjōjo

Lekce 3 – 사회 생활 – Společenský život

sahö sānghwal

1. Rozcvička

Řekněte „Co rád děláte?“

Jak řeknete korejsky „rybaření“?

Řekněte „Omlouvám se“.

V Jižní Koreji ji typické scházet se s přáteli nebo kolegy z práce v restauracích a často i po náročném dni využívají Jihokorejci volného času k zábavě mimo domov. V této lekci se naučíte něco někomu druhému navrhnout a také návrh na nabídku zdvořile přijmout či odmítnout. V Jižní Koreji je velmi důležité být zdvořilý a nevést druhého člověka do nepříjemné situace v případě, že ho musíme odmítnout. Fráze, kterou můžete užít v případě, že chcete někoho někam pozvat je:

kmen slovesa + 는 게 어때요 *nŭn ke öttäjo* – Co takhle...?

2. Užitečné fráze: Naučte se tyto fráze a potom se vyzkoušejte.

Nezajdeme na večeři?

우리 같이 저녁을 먹는 게 어때요?

uri kačchi čönjögŭl mögnŭn ke öttäjo

Hodí se vám to ve středu?

수요일에 만나는 게 어때요?

sujoire mannanŭn ke öttäjo.

Dnes již něco mám. Nechme to na jindy. 오늘 선약이 있어요. 다른 날로 하면 안 될까요?

onŭl sönjagi issōjo tarŭn nallo hamjōn an tölkkajo

Děkuji za pozvání.

초대해 주셔서 감사합니다.

čhodähä čusjösö kamsahamnida.

Kulturní tip:

Stejně jako u nás je i v Jižní Koreji zvykem zout si boty při vstupu do bytu. Také je zvykem donést na návštěvu nějaký dárek hostitelům. Dobrým dárkem je například ovoce.

3. Konverzace

A: 이번 화요일에 우리 집으로 저녁 먹으러 오는 게 어때요?

ibŏn hwajoire uri čibũro čŏnjŏk mögũrŏ onũn ke öttäjo

(Nechcete k nám v úterý přijít na večeři?)

B: 죄송하지만 화요일에는 선약이 있어요. (Nezlobte se, ale v úterý už něco mám.)

čösonghadžiman hwajoirenũn šŏnjagi issŏjo

A: 목요일은 어때요?

(A co čtvrtek?)

mogjoirũn öttäjo

B: 네, 그 날은 별일 없어요.ⁱ

(Ano, ten den nic nemám.)

ne kü narũn pjŏril öbsŏjo

A: 좋아요. 남편과 같이 와요.

(Báječně. Přijďte i s manželem.)

čohajo nampchjŏngwa kačchi wajo

B: 몇시에 오면 좋을까요?

(V kolik hodin máme přijít?)

mjŏtsie omjŏn čohũlkkajo

4. Slova k zapamatování: seznamte se s těmito slovy a potom se vyzkoušejte

oslava, večírek

파티

pchatchi

pozvání

초대

čchodä

ⁱ Když v korejštině na něco odpovídáme, často se můžete setkat se slovem 네 *ne* – „ano“ na začátku věty, i když poté následuje věta záporná. Je to svým způsobem výplňkové slůvko, než začneme hovořit na dané téma.

dárek	선물 <i>sŏnmul</i>
suvenýr	기념품 <i>kinjŏmpchum</i>

5. Užijte v praxi: Zapojte se do rozhovoru

A: 저희가 이번 주 토요일에 파티를 해요. 시간 괜찮으세요?
čŏhũiga ibŏn ču tchojoire pchatchirül häjo sigani kwänčchanhũsejo
(Tuto sobotu pořádáme večírek. Budete mít čas?)

Řekněte:
B: Ano, děkuji za pozvání.

Odpověď:
네. 초대해 주셔서 감사합니다.
ne čchodähä čusjŏsŏ kamsahamnida.

A: 좋아요.
čohajo

(Báječně.)

Řekněte:
B: V kolik hodin mám přijít?

Odpověď:
몇시에 오면 좋을까요?
mjŏtšie omjŏn čohũlkkajo

Lekce opakování

Zvířata	Odpovědi:
1. kočka	고양이 <i>kojangi</i>
2. pták	새 <i>sä</i>
3. kůň	말 <i>mal</i>
4. ryba	물고기 <i>mulgogi</i>
5. pes	개 <i>kä</i>

Rád/ráda ...	
1. Rád hraji baseball	야구를 하는 것을 좋아해요. <i>jagurŭl hanŭn kŏsŭl čohahäjo</i>
2. Rád hraji golf.	골프를 치는 것을 좋아해요 <i>kolpchŭrŭl čchinŭn kŏsŭl čohahäjo</i>
3. Rád maluji.	그림을 그리는 것을 좋아해요. <i>kŭrimŭl kŭrinŭn kŏsŭl čohahäjo</i>

Volný čas: Přeložte tyto korejské vety do češtiny	Odpovědi:
노래방에 가는 것을 싫어해요. <i>noräbange kanŭn kŏsŭl silhŏhjäjo</i>	Nerad chodím na karaoke.
컴퓨터 게임을 하는 것을 좋아해요. <i>kchŏmpchjutchŏ keimŭl hanŭn kŏsŭl čohahäjo</i>	Mám rád hraní her na PC.
제 취미는 독서예요. <i>če čchüminŭn toksŏjejo</i>	Mým koníčkem je četba.
제 취미는 극장에 가는 것이예요. <i>če čchüminŭn kŭkcčange kanŭn kŏsiejo</i>	Chození do divadla je můj koníček.

Analýza

Kapitola 9

Lekce 1

Stejně jako v učebnici japonštiny, která je mé práci předlohou seznamuji čtenáře v úvodu lekce s frází ...이/가 아파요- „bolí mě“. Dále uvádím informaci o tom, že při lehkém zdravotním problému se v Koreji chodí nejdříve do lékárny a až v případě větších potíží se jde k lékaři. Jako další zmiňuji častou podobu prodáváných léků, se kterými se může čtenář v korejských lékárnách setkat.

V sekci 2. *Slova k zapamatování* jsem se rozhodla vypustit slovo *čípky*, jelikož mi to nepřijde jako nutná základní slovní zásoba. Naopak jsem se rozhodla přidat slovo *léky* a *recept na lék*. Dále jsem přidala slovo *klinika orientální medicíny*, a to z důvodu,

že je v Koreji běžné narazit na ulicích jak na klasické lékárny, tak také na tyto „orientální lékárny“.

V lekci 1 jsem dále sekci 4 přejmenovala ze *Slova k zapamatování* na *Slova a slovní spojení k zapamatování*. Bylo vhodné se slovy vytvořit celé fráze, jelikož tvorba slovního spojení s danými slovy není zcela intuitivní. Příkladové fráze jsem vytvořila jak za použití uvedených slov ze cvičení 4., tak i za použití fráze z úvodu kapitoly: *část těla* + *오/가 아프다*, jelikož je nutné ji využít i ve cvičení 5. v odpovědi „Bolí mě noha“ a dále i v následujících kapitolách. V tomto úkolu bylo tedy nutné, oproti učebnici japonštiny, uvést slovíček více.

Lekce 2

V japonské učebnici je ve cvičení 5. čtenář tázán na otázky „Co vás trápí“ kde má za úkol odpovědět „Necítím se dobře“ a „Co vás bolí“, kde má odpovědět: „Bolí mě rameno“. V korejštině bych dle mého uvážení použila pro oba dotazy stejnou frázi, tj. *어디가 아프세요* *ödiga apchŭsejo*, a proto uvádím jen ji.

Lekce 3

Do cvičení 4. byly přidány dvě fráze, a to „Mám slabé srdce“ a „Jsem těhotná“, jelikož se vyskytují v opakovací kapitole. Odebrány z učebnice nebyly, jelikož je vhodné fráze znát. K vytvoření některých z frází byla použita slovní zásoba z internetové stránky sweetandtastytv.com

V této lekci bylo přidáno vysvětlení zdvořilostního sufixu (으)시 *si*, jelikož je to poprvé, co se sufix vyskytl v textu. Zdvořilostní sufix bude dále využíván ve frázích v následujících kapitolách, proto je jeho vysvětlení vhodné.

Lekce 4

Ve cvičení 4. jsem se rozhodla konverzaci vést za použití formálního stylu. V instituci jako je nemocnice budou zaměstnanci a lékaři k pacientovi pravděpodobně mluvit právě nejvyšší zdvořilostí, a proto se mi zdá vhodné, aby čtenář rozuměl i větám s touto koncovkou a také s ní uměl sám věty tvořit. Přidávám tedy cvičení 4. *Gramatika*, kde koncovky *ㅂ니다/ 습니다* představím a užiji je ve větách. V poznámce pod čarou je ještě zdůvodněná výslovnost, aby student neměl žádné nejasnosti.

Do *Slov k zapamatování* jsem zařadila ještě slovo *rentgen*, jelikož je ve cvičení 5 po čtenáři požadováno s tímto slovem utvořit větu.

Kapitola 10

Lekce 1

V úvodu lekce jsem se rozhodla zmínit tvorbu otázky „*Kde je...?*“ jelikož ve cvičení 5. je po čtenáři vyžadováno vytvořit otázku „*Kde je podkroví*“ – v případě upravené verze do korejštiny „*Kde je balkon?*“ Tvorbu fráze jsem napsala do úvodu, jelikož čtenář může vhodně použít danou větu s většinou slovíček v lekci uvedených.

Ve cvičení 3 jsem se rozhodla do slovníčku oproti učebnici japonštiny neuvést slovo *podkroví*, jelikož v úvodu lekce zmiňuji fakt, že v Koreji není mnoho rodinných domů, a proto mi nepřišlo nutné zahrnout slovo do slovníčku. Slovíčko *garáž* jsem ze stejného důvodu nahradila za slovo *parkoviště*, jelikož se v Jižní Koreji dle mého názoru použije více a parkovací místo může být také v ceně pronajatého bytu.

Ve cvičení 5 jsem místo příkladové věty „*Kde je podkroví?*“ vytvořila větu „*Kde je balkon?*“ A to z již zmíněného důvodu neuvedení slova *podkroví* ve slovníčku

Do *kulturního tipu* zahrnuji dva typy bytů, které si mohou, dle mého názoru, cizinci při delším pobytu v Jižní Koreji bez problémů pronajmout. Dále jsem se rozhodla v této části upozornit na fakt, že agentury, které pronajímají byty v Jižní Koreji mohou na internetu o nabízených bytech sdílet klamavé informace. Tuto informaci jsem uvedla, jelikož se s podobným jednáním setkala spousta cizinců v mém okolí, kteří v Jižní Koreji žijí, a proto by to tak mohlo být vhodnou informací i pro čtenáře této příručky.

Lekce 2

V úvodu jsme se rozhodla zmínit rozdílnosti korejských bytů, oproti těm českým. Vysvětlení finální koncovky ㅈ|ㅇ, která se dá přeložit jako „...že?“, uvedené v úvodu této lekce v učebnici japonštiny, jsem se zmínila pouze v poznámce pod čarou. Rozhodla jsem se udělat tento krok z důvodu, že se v celé lekci vyskytuje věta tvořená za pomoci této koncovky jen jednou.

Ve cvičení 2. přidávám část o ukazovacích zájmenech, jelikož je dle mého názoru jejich užívání nutné k tomu, aby čtenář mohl v korejštině tvořit přirozené věty. Představená zájmena jsem zakomponovala do frází k naučení v tomto cvičení.

Ve cvičení 4 přidávám slovíčko *klimatizace*, jelikož je v Jižní Koreji běžné mít klimatizaci nejen v bytě, ale i v restauracích nebo prostředcích hromadné dopravy.

Lekce 3

V kapitole třetí byl pozměněn úvod, kde jsem uvedla, nejen informaci o korejských zahradách, ale i o zahrádkách, kde si Jihokorejci pěstují plodiny.

Ve cvičení 3. jsem změnila ukazovací zájmena ve frázích. Kromě používání „tento“ a „tato“ jako je tomu v příručce japonštiny, jsem přidala i ukazovací zájmeno „támhle“, aby si student opět mohl připomenout látku z předešlé lekce o ukazovacích zájmenech.

Lekce 4

Úvod této kapitoly jsem se rozhodla zkrátit a jen lehce uvést problematiku chovu domácích zvířat v Jižní Koreji, jelikož se nevyznačuje nijakými specifickými rysy.

Ke slovu *ryba* a *pes* ve cvičení 2. uvádím poznámku pod čarou.

Kulturní tip oproti japonské předloze měním a zmiňuji zvířata typická pro korejské pověsti.

Kapitola 11

Lekce 1

Obsah úvodu kapitoly jsem oproti japonské učebnici zcela změnila. V učebnici japonštiny je představena informace o posílání pohlednic s motivy ptáčků a květin v místě známky zadarmo. Jelikož si nejsem vědoma podobného „zvyku“ v Jižní Koreji, rozhodla jsem se v úvodu představit jihokorejské peníze a jejich kurz vůči české koruně.

Ve cvičení 3. jsem přidala do slovní zásoby slovo *kreditní karta*, jelikož v opakování kapitoly je po studentovi vyžadováno, aby slovíčko použil. Zároveň je to dle mého názoru slovo frekventované a je tak vhodné, aby jej student znal. K vytvoření některých z frází byla použita slovní zásoba z internetové stránky sweetandtastytv.com

Lekce 2

Ve cvičení 1. jsem se rozhodla vypustit ze slovníčku slovo *kuchař*, jelikož dle mého uvážení nesedělo do tématu lekce – opravy – a dále se v lekci nevyskytovalo ani v jednom cvičení. Na jeho místo jsem dosadila slovo *opravář*. Frázi „Potřebuji zavolat mechanika“ spojenou se slovíčky v prvním cvičení jsem přesunula do cvičení 4. *Užitečné fráze*. V předloze může být věta uvedena v prvním cvičení díky grafickému zpracování příručky, které je přehledné, ale v této práci by bylo matoucí

Jméno v rozhovoru ve cvičení 3. měním na Kim Min-su (v originále Jamada). Toto jméno jsem zvolila, jelikož se, dle mého názoru, dobře vysloví i začátečníkům.

Konverzaci ve cvičení 5. jsem se rozhodla pozměnit – z věty „Vaše CD mechanika je rozbitá“ jsem vytvořila větu „Váš displej je rozbitý“. Změnu jsem udělala z toho důvodu, že si myslím, že rozbití CD mechaniky v dnešní době už není příliš aktuální, zvláště pro studenta této učebnice, který když se dostane do situace, že si bude muset dát v Koreji zpravit nějaké své elektronické zařízení, pravděpodobně to bude telefon. Znáť slovíčko displej se hodí ať už do konverzace o telefonu, tak ale i o počítači nebo televizi.

Lekce 3

Lekce 3 v japonské učebnici se zaměřuje na změny tvaru slovesa *přijít/přijet* za použití nejrůznějších slovesných koncovek. Dlouho jsem zvažovala, zda vytvořit lekci stejně, jako je tomu v japonské příručce anebo jestli ji pozměnit a vysvětlovat všechny gramatické jevy, které se ve cvičení 2. vyskytují. Nakonec jsem se rozhodla příručku japonštiny následovat a fráze ve cvičení 2. pouze vypsát, a to z toho důvodu, že by daná lekce byla příliš komplexní. Jelikož se učebnice celá zaměřuje spíše na funkci, vysvětlení uvedených slovesných koncovek v tomto cvičení by studenta knihy mohlo spíše zahltnit. Malá změna byla provedena v tom, že jsem neuváděla žádné fráze v přátelském stylu a držela jsem se jen neformálního, ve kterém je vedena většina pasáží v učebnici, a formálního, který byl v první kapitole vysvětlen.

Fráze ze cvičení třetího z japonské příručky jsem přesunula do cvičení dvě a mírně obměnila.

Cvičení 3. Užití v praxi bylo v japonské učebnici zpracováno jako telefonní hovor o oslavě narozenin. Dle mého uvážení jsem konverzaci oproti originálu zjednodušila, aby bylo užití slovesa *přijít/přijet* jednoznačné a nemusela být vytvořena příliš těžká souvětí a student tak mohl nové informace lépe vstřebat.

Lekce 4

V úvodu kapitoly se držím předlohy a představuji čtenáři, jaké barvy mají policejní auta a uniformy. Dále zmiňuji, že být policistou v Jižní Koreji je bráno jako důstojné povolání a kdo se jím chce stát, musí projít náročnými zkouškami.

Ve cvičení 4. jsem také přidala dvě nová slovíčka, a to *krátký* a *dlouhý*. Se slovem *krátký*, má student v následující opakovací lekci vymyslet větu „Muž měl krátké

vlasý“. Pro popis vzhledu je to slovo důležité, a proto jsem se ho rozhodla uvést ve slovníčku a přidat k němu ještě jeho protiklad.

Kapitola 12

Lekce 1

Úvod lekce ponechávám stejný jako v japonské předloze, ale vynechávám část o *sumó*, které v Koreji není. Namísto toho zmiňuji oblíbenost muzikálů v Koreji a také tradiční maskové tance *tchalčchum*. Do úvodu lekce jsem se rozhodla zakomponovat představení fráze „Mám rád ___“, která se proplétá celou lekcí.

Ve cvičení 3. jsem namísto frází „Nesnáším karaoke“ a „Nenávidím nakupování“ uvedla „Nemám ráda karaoke“ a „Nemám rád nakupování“. Použití slova *nesnášet/nenávidět* by v korejštině v tomto kontextu dle mého názoru neznělo příliš pateticky.

Ve cvičení 4 frází „Nenávidím operu“ měním na frází „Nerad chodím do divadla“, aby student mohl využít hlavně slovíčka, které se v této lekci naučil. Slovo *opera* dle mého názoru není nutná základní slovní zásoba, a proto bylo ze slovníčku, oproti japonské učebnici, vyřazeno. Frází „Mám raději filmy“ měním na „Rád koukám na filmy“. Kdybych chtěla použít frází v původním znění, hodilo by se možná studentovi alespoň v poznámce pod čarou vysvětlit tento gramatický tvar. Místo toho mi přišlo vhodnější vytvořit větu „Mám rád filmy“, díky které si student alespoň opět procvičí nově představenou frází, namísto seznamování se s novým gramatickým jevem.

Ze stejného důvodu ve cvičení 5. měním větu „Mám raději umění“ na „Mám rád umění“. Ve cvičení 5. dále větu „Mým koníčkem je opera“ měním na „Mým koníčkem je chození do divadla“, jelikož slovíčko *opera* jsem se rozhodla v učebnici neuvádět.

Lekce 2

Do úvodu jsem se rozhodla vypsát co mají Korejci, velmi generalizovaně, za koníčky. Uvádím část o korejské poezii, jelikož je to zajímavý kulturní poznatek hlavně pro českého studenta této knihy, jelikož v České republice v dnešní době poezie příliš populární není.

V této lekci představuji otázku „Jaké jsou tvé koníčky?“ a odpověď na tuto otázku „Mým koníčkem je...“. Pro uvedení této fráze jsem se rozhodla mimo jiné z toho důvodu, že v předešlé lekci je již představená tvorba podstatného jména ze slovesa za pomoci 는 것 a student tak může tuto teorii využít i nyní.

Ve cvičení 2. jsou v japonské učebnici uvedena slovíčka, spojená s nějakou aktivitou, jsou ale uvedena ve tvaru podstatného jména. Rozhodla jsem se uvést slovíčka ve tvaru jak slovesa, tak i podstatného jména, aby si student znovu připomínal již naučenou látku. Dále jsem se rozhodla odebrat slovo *kaligrafie*, *golfista* a *bunker* (písečná překážka v golfu), jelikož mi to nepřijde jako nutná základní slovní zásoba pro studenta této učebnice.

Ve cvičení 3. jsem upravila tvar vět z původního „On hraje tenis“ a „Ona ráda maluje obrazy“ na „Ten muž hraje tenis“ a „Ta žena ráda maluje obrazy“. Změnu jsme udělala, aby si student procvičil již naučená ukazovací zájmena.

Ve cvičení 4. uvádím fráze i ve zdvořilostním stylu formálním.

Lekce 3

V úvodu mluvím o tom, že Jihokorejci rádi jedí v restauracích a svůj volný čas po práci také často tráví mimo domov, například na jídle s přáteli. Úvod využívám i k představení fráze **는 게 어때요?** Jelikož se hodí do tématu lekce a v následujících frázích je užívaná, chtěla jsem na ni znovu upozornit jejím vypsáním do úvodu, aby studentovi mohlo být více jasné, proč jsou dané věty utvořené právě daným způsobem.

Ve cvičení 2. měním frázi „Nezajdete k nám na večeři?“ na „Nezajdeme spolu na večeři?“. Frázi jsem změnila z toho důvodu, že v úvodu lekce uvádím, že Jihokorejci jedí často v restauracích, tak se zdálo vhodnější seznámit studenta s touto frází. Přidávám dále frázi „Děkuji za pozvání“, jelikož je to velmi univerzální fráze a je vhodné s ní být seznámen. Frázi „Někdy příště, prosím“ měním na „Dnes již něco mám. Nechme to na jindy.“ Chtěla jsem použít výrazy **오늘 선약이 있어요** a **다른 날로 하면 안 될까요**, jelikož mi přijdou velmi univerzální, zdvořilé a vhodné na použití v případě, že by student musel něčí nabídku odmítnout.

Závěr

Práce měla za cíl vytvořit prototyp učebnice korejštiny podle učebnice japonštiny Japonsky:15 minut denně. Při tvorbě prototypu učebnice nenastaly velké

potíže s následováním předlohy. Při zpracovávání bylo patrné, že jsou si obě řeči typologicky podobné, proto nemusely být provedeny velké změny v uváděném učivu.

Největší změny byly udělány ve slovní zásobě, aby tematicky a dobově odpovídala korejskému prostředí, například slovíčko *CD mechanika* bylo nahrazeno slovíčkem *displej*. Fráze byly měněny proto, aby v následném korejském překladu zněly co nejpřirozeněji a také aby se v nich vhodně dala využít probíraná korejská slovíčka. Text úvodů ke kapitolám z japonské učebnice byl povětšinou inspirací ve volbě obsahu, ale byl změněn tak, aby uváděl zajímavá fakta o Korejské republice či porovnával život v Česku a v Koreji.

Za podstatné pokládám fráze, které byly v určitých lekcích, oproti předloze, zdůrazněny a uvedeny v jejich úvodu. Tyto fráze byly vybrány proto, že pro překlad uvedených českých vět ve cvičeních dané lekce se daly opakovaně použít. Jejich vyzdvihnutí, dle mého názoru, napomáhá lepšímu uchopení učiva. Stejně vnímám i poznámky pod čarou, které neobsahují náročné informace, ale pouze stručně vysvětlují možné nejasnosti.

Další důležitou částí je představení zdvořilostního stylu 하십시오체. Tato část byla do učebnice oproti předloze též přidaná, jelikož by bylo obtížné si představit v Koreji komunikovat, především v situacích, které jsou v učebnici simulovány – v bance, na poště, v nemocnici, bez alespoň povědomí o formálním stupni zdvořilosti.

Při tvorbě práce bylo náročné si nastavit, jak moc bude zohledněno i osm kapitol předešlých, ve kterých je pravděpodobně student seznamován s úplnými základy jazyka, na kterých by tak od kapitoly 9. ideálně stavěl. V práci jsem tedy předcházející kapitoly brala v potaz a odráželo se to především v tom, že k tvorbě vět musela být užitá i slovní zásoba a gramatika, která nebyla ve zpracovávaných kapitolách probrána.

Vytvoření prototypu učebnice korejštiny v českém jazyce podle předlohy (kapitoly 9-12), která cílí především na slovní zásobu a fráze, se podařilo dosáhnout. Aby mohlo dojít k vytvoření plnohodnotné učebnice, bylo by vhodné učebnici zpracovat již od první kapitoly a zaměřit se na větší detaily, především v oblasti gramatiky. Každá nová lekce by mohla obsahovat informace o nových gramatických jevech, případně by mohla být průběžně představována již v úvodu zmíněná asimilace hlásek.

Resumé v angličtině

The aim of this work was to create a Prototype of Korean textbook which's main focus is on everyday vocabulary and phrases. With the textbook *Japonsky: 15 minut denně* as a model for this work, the goal was achieved. This work followed the structure of the Japanese textbook but when necessary changed its content so that it fits the teaching of Korean language to a Czech student. Crucial parts of the book is the introduction of the day-to-day conversations and aim to explain the sentence creation in some of these frequently used phrases, so that the student of this book does not only memorize words and sentences but gains a better understanding of the language too.

Seznam literatury

DOLEŽALOVÁ, Hana. *Metody a organizační formy výuky v hodinách německého jazyka s přihlédnutím k věku žáků*. diplomová práce. ved. práce PaedDr. Švermová, Dagmar. [online]. Univerzita Karlova v Praze, katedra germanistiky, 2007. Dostupné z: file:///C:/Users/jimac/AppData/Local/Temp/DPTX_2007_2_11410_OSZD001_69748_0_53481.pdf

HENDRICH, Josef et al. *Didaktika cizích jazyků: celost. vysokošk. učebnice pro stud. filozof. a pedagog. fakult.* Praha: SPN, 1988. ISBN 14-279-88.

CHODĚRA, Radomír. *Didaktika cizích jazyků: úvod do vědního oboru*. Praha: Academia, 2013. ISBN 978-80-200-2274-5.

MAEDA-NYE, Mitsuko a OKADA, Shizuyo. *Japonsky: 15 minut denně: učte se japonsky jen 15 minut denně*. Dubicko: INFOA, 2008. Snadno & rychle. ISBN 978-80-7240-585-5.

PUCEK, Vladimír. *Gramatika korejského jazyka = Hankukŏ munpŏp*. Praha: Karolinum, 2012. ISBN 978-80-246-2178-4.

PUCEK, Vladimír. *Jazyková politika v Koreji*. Praha: Karolinum, 2000. ISBN 978-80-246-0066-6.

Zdroje užití pro doplnění slovní zásoby a kontrolu užití slova ve větě:

Lingea korejščina konverzace: se slovníkem a gramatikou. Brno: Lingea, 2015. ISBN 978-80-7508-071-4.

Naver dictionary. [online]. Dostupné z: <https://en.dict.naver.com/#/main>

OH, Mina. SweetAndTasty. [online]. 15.3.2015. Dostupné z:
<http://www.sweetandtastytv.com/blog/korean-phrases-13-at-the-hospital>

OH, Mina. SweetAndTasty. [online]. Dostupné z:
<http://www.sweetandtastytv.com/blog/10-korean-phrases-for-banks>